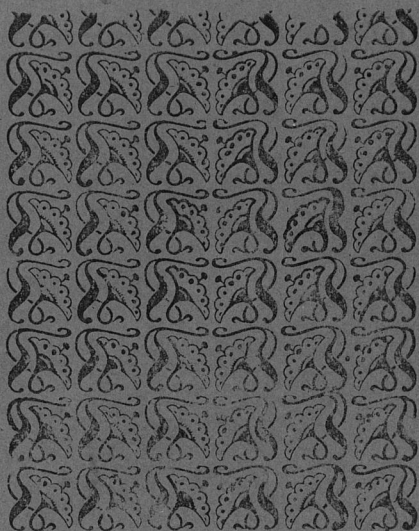

T. 4890
T. 4890

AVI.G.S. 0

அவண
அமுதம்
AVANA AMUDHAM

Nov 5/12/53

Acc no.
24330

October - December 1992

Tamil Nadu Archives
Egmore, Madras-600 008

ஆவண அமுதம்

AVANA AMUDHAM

கலசம் 7 துளி 25

CUP 7 DROP 25

தமிழ்நாடு ஆவணக் காப்பகம்,
28-29, காந்தி இர்வின் சாலை, எழும்பூர்,
சென்னை-600 008.

TAMIL NADU ARCHIVES,
28-29, GANDHI IRWIN ROAD, EGMORE,
MADRAS-600 008.

The Director of Archives and Historical Research,
Egmore, Madras-600 008.

Director of Archives and Historical Research.	..	THIRU T. R. RAMASAMY, I.A.S.
Deputy Commissioner of Archives	..	THIRUMATHI T. N. SAROJA
Assistant Commissioners of Archives..		THIRU J. JAYACHANDRAN THIRU R. ABDUL JABBAR THIRU S MUTHUSUBRAMANIAN THIRU A. DURAI PANDIAN THIRU A. KRISHNAMOORTHY THIRUMATHI H. AMMANI
Editor (Gazetteers)	..	THIRU M. GOPALAKRISHNAN
Research Officers (Publication Cell)	..	THIRUMATHI J. AMBASHANKARI
Assistant Editor	..	THIRU K. S. K. VELMANI

EDITOR'S PAGE.

Here is the 25th issue of Avana Amudham.

This issue also contains some interesting articles for the readers.

In their article, Thiru P. Rajendran, Ph. D., Scholar and, Dr. Santhanakrishnan, have defined how the sources of data are classified by the Scholars in their thesis. This will be some what useful to the fresh Scholars, while commencing their research work.

The article "HEGEMONY OF THE MARAVARS OF VADAGHERRI" by THIRU M. Sendurpandian, is a valuable addition to the literature on South Indian History. He has brought out in his introduction, the history of Vadagherri Maravars, which hitherto, was *not* flashed, in detail, by the historians. His description as to how Vadagherri Rulers came to power under "Direct Descendant System" and how one and all of them continued to involve themselves in the Welfare activities, in the interest of public, add credit to the administrative efficiency of those Rulers. In fine, he has quoted 14 poems in praise of the Vadagherri Poligars which are worth reading. The best part of this article is the one which portrays the bravery of the Vadagherri Poligar who courageously waged war with the 'Mighty Sethupathy' in the earlier part of 18th century and repulsed Sethupathy's force.

Mrs. Hemalatha's article on "Pearl Fisheries" makes the reader understand how the South Indian temples derived their revenue in 19th Century.

Tit bits, and other regular features on the activities of the Tamil Nadu Archives also form part of this issue, as usual.

The Tamil section of the issue continues to bear the history of Pradhaba Mudaliar.

We whole heartedly welcome articles of historical value from the readers to improve the standard of the journal.

M. GOPALAKRISHNAN,
Editor (Gazetteers).

v
CONTENTS

	Page Nos.
1. Sources of Historical Research P. RAJENDRAN, Ph. D. SCHOLAR AND DR. S. SANTHANA KRISHNAN, Director, V. O. C. College of Education, Tuticorin.	1
2. Hegemony of the Maravars of Vadagherri M. SENDURPANDIAN.	3
3. Rights of South Indian Temples and Fish for Pearls C. HEMAKATHA	14
4. Tit bit : Procedure adopted during 1915 for Water analysis K. G. PALANI	19
5. List of Books received during 1st July 1992 to 30th September 1992 in the Tamil Nadu Archives Library.	20
6. Progress of Research Topics in Tamil Nadu Archives during the period from 1st July 1992 to 30th September 1992.	22

தமிழ்ப் பகுதி

	பக்க எண்கள்
7. பிரதம முதலியார் சரித்திரம் (தொடர்ச்சி) (அத்தியாயம் 41-43) மாபூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை	29
8. துறைச் செய்திகள்	43

SOURCES OF HISTORICAL RESEARCH

P. RAJENDRAN, *Ph. D. Scholar*

AND

DR. S. SANTHANA KRISHNAN,
Director, V. O. C. College of Education Tuticorin-628 008.

Sources of Historical Research:

Historical research is the application of the scientific method of inquiry to historical problems. It demands standards of careful methodology and spirit comparable to those which characterise other types of research.

Historical research is one of the most difficult types of investigation to conduct adequately. Although every one is a historian in that he remembers what occurred in the past, such history does not meet the criteria of historical research. While historical research does not meet some of the tests of the scientific method, it does not qualify from the standpoint of its subscription to the same principles and the same scholarship and accuracy which characterize all scientific researches.

Sources of data :

Historical research data are usually classified into two main categories:

1. Primary sources are eyewitness accounts. They are reported by an actual observer or participant in an event.

2. Secondary sources are accounts of an event that were not actually witnessed by the reporter. The reporter may have talked with an actual observer or read an account by an observer. But his or her testimony is not that of an actual participant or observer. Secondary sources may sometimes be used, but, because of the distortion in passing an information, the historian used them only when primary data are not available.

Primary sources of data :

Documents.—Documents are the records kept and written by actual participants in or witnesses of, an event. These sources are produced for the purpose of transmitting information to be used in the future. Documents classified as primary sources are constitutions, charters, laws, court decisions, official minutes or records, autobiographies, letters, diaries, genealogies, census informations, Contracts, deeds, wills permits licenses affidavits depositions declarations, proclamations, certificates, lists, handbills, receipts, magazine and newspaper accounts, advertisements, maps, diagrams, books, pamphlets, Catalogues, films, pictures, Paintings, inscriptions, recordings, transcriptions and research reports.

Remains of relics.—Remains of relics are objects associated with a person group or period. Fossils skeletons, tools, weapons, food, utensils, clothing, buildings furniture, pictures, paintings, coins and art objects are examples of those relics and remain that were not deliberately intended for use in transmitting information or as records. However, these sources may provide clear evidence about the past. The contents of an ancient burial place, for instance, may reveal a great deal of information about the way of life of people, their food, clothing, tools, weapons, art, religious beliefs, means of livelihood and customs. Similarly, the contents of an institution for the mentally ill or mentally retarded can reveal a good deal of information about the way the clients were treated, including the quality of food, the opportunity for work and recreational activities and whether abuses regularly occurred.

Oral testimony.—Oral testimony is the spoken account of a witness or of a participant in an event. This evidence is obtained in a personal interview and may be recorded or transcribed as the witness relates his or her experiences.

Secondary sources of data;

The sources of information transmitted by one who was neither a participant in, nor an eye-witness of the original event are called secondary sources. These are generally of limited worth in scientific research work because they are

second hand informations, from one who merely reports what an actually participant or witness said or wrote. They are often several times removed from the original event. Most history text books and encyclopaedias are examples of secondary sources.

For a good research project, it is necessary for the researcher to search his data from as many primary sources as he can lay his hands on. Secondary sources may sometimes prove very useful in providing information about primary sources but they should never be taken as final.

Primary sources of Historical research in Education :

Many of the old materials mentioned in the preceding section provide primary evidence that may be useful specifically in studying the history of education. A number is listed here.

Official records and other documentary materials.—Included in this category are records and reports of legislative bodies and state departmental of public instruction, city superintendents, principals, presidents, deans, department heads, educational Committees, minutes of school boards and boards of trustees, surveys professional and lay Periodicals, annals, bulletins, courses of study, Curriculam guides, athletic game records, programmes (for graduation, dramatic, musical and athletic events), examinations, report cards, drawings, teacher and pupil personnel files, samples of student work and recordings.

Oral testimony.—Included here are interviews with administrators, teachers and other school employees, students and relatives school patrons or lay citizens and members of governing bodies.

Relics.—Included in this category are, teaching materials, equipment, murals, decorative pictures, text books, examinations and sample of student work.

References :

1. AGGARWAL, J. C.—An introduction to Educational Research, New Delhi, Arya Book Depot, 1966.
2. BEST, JOHN W. and KHAN JAMES, V.—Research in Education, New Delhi Prentice Hall of India (Private) Limited (1985).
3. GOODE, WILLIAM, J. and HATT, PAUL. K. Methods in Social Research, London, Mc. Graw Hill Book Company INC (1952).
4. KULBIR SINGH SIDHU, Methodology of research in Education: New Delhi, Sterling Publishers (Private) Limited, (1985),
5. SHARMA, B.A.V. RAVINDRA PRASAD and SATYA NARAYANA P — Research Methods in Social Sciences—New Delhi, Sterling Publishers (Private) Limited (1984).
6. SUKHILA, S. P. MEHROTRA P. V. and MEHROTRA R. N. Elements of Educational Research, New Delhi: Allied Publishers (Private) Limited, (1963).

HEGEMONY OF THE MARAVARS OF VADAGHERRI

BY M. SENDURPANDIAN

Introduction :

The antiquarians and Historians of the modern times founded that Maravars were the contemporaneous sects from Sangahm Age.¹ Some of the recent research papers would accede to this tenets. They were noted for their martial prowess. It is stated that they habitated in the areas of Ramanathapuram, Pudukkottai, Tiruchirappalli, Madurai and Tinnavelli Districts. Once these territories were under the Pandia's Kingdom. Legend says that there was a Marva Settlement effected by one Muthukrishnappa Nayak of Madurai-District in the 17th century.² Under this settlement, Maravars were vested with powers to suppress the crime and protect the travellers on the parts of the Marva Country. But, even prior to this settlement, the Poligars System was evolved besides the desa kaval system.³ Under this system also, Maravars enjoyed the reign of power to the southern part of the Marava Country.

Here, we, speak of the Vadagherri palaiyam, one of the Marava palaiyam in the Western part of Tinnavelli Country. This Vadagherri maravars were earlier settle in the parts of Tenkasi Country under Pandiyas. The hegemony of these maravars are chronologically dealt below, right found 14th century.

Vadagherri—A physical Description :

Vadagherri now lies in Tirunelveli District when under the rulers of Poligars of Vadagherri, it was subjected to a tack by the Travancoerons vis-a-vis, the Vadagherri Athikkam also raided the territories of Travancore. Vadagherri gains importance, since it stands at the mouth of the Shencottah, which is fifteen miles South of Vadagherri. In between Vadagherri and Shencottah lies Panpullipattanam which is seven miles North West of Tenkasi Town. This village was famous for its Lord Subramania Swami, temple, which attracted devotees around. (The idol was brought from the old fort of Kottaimalai). The assumption is that the village served the Travancoerans as a place of refuge during their many incursions in the Tinnevely country.⁴

Robert Orme (1759) speaks of the invasion on both sides as having been led through "the pass of Shencottah".⁵

Migration of Vadagherri Maravars:

Chembnadu in Ramanathapuram District was the place where from the ancestors of the Maravars of Vadagherri migrated to Courtallam. Though Maravars in general were dedicated themselves to Lord Siva and Vishnu these maravars in particular, were dedicated to Lord Siva at Courtallam. They arrived there and stored their martial powers and bravery before the King Pandia Peria Kulasekhara who then ruled the Tenkasi country. It was by King Kulasekara that they were called "CHEMPULIS". The King also assigned them three towns including Vadagherri.⁶ The chembulis were (1) Chinnananjai, (2) Periyananju, (3) Muthananju, (4) Pooananju and (5) Nallananju. These five feudatories had done many services to the Lord Siva, under a Kurumbala tree in the vicinity of Pothigai Malai.⁷

The first Reign of Chembuli Chinnananjath Thevar (1391—1434 A D).

Among the five brothers eldest of the family Chembuli Chinnananjath Thevar came to power. He took earnest effort to construct a choultry, a mandapam and frontage of the temple of Courtallanathar Kulavoi Mozhi Ammon at Courtallam. He spent 32, 385 Sovereign for the purpose.⁸

1. Ramanathapuram District Gazetteers — p. 64.

2. *Ibid* (p. 77).

3. Tinnavelli District Gazetteers p. 331.

4. Tinnavelli District Gazetteers by H. Pate.

5. *Ibid*.

6. The History of Poligars of Vadagherri alias Chokkanpatti 196.

7. Do.

8. Do.

The Second Reign (1434—1461):

It was Muthananjath Thevar, the third in the line of heir succeeded as the second reign to Vadagherri. There is however no evidence to show as to why Periananjath Thevar, the Second brother of this feudatory was not crowned in the throne of power in 1434 itself. The inference might be that the first reign might have died intestate. The second reigniner also took interest in the construction of the interior portion of the Courtallanathar—Kulalvoimozhi Ammon temple. During this period, Veerapandia (1437) ruled the Tenkasi country, who was the son of Pandia King Peria Kulasekara. Muthananjath Thevar had spent 30,251 sovereigns for the temple renovation work.⁹

The third Reign (1462—1490):

Kalathiappa Thevar, the third reign was the direct descendant of the 2nd reign who came to power in a year or so, after this father. His Minister was Courtalla natha Pillai. During his period, chariots for Swami, Amman, Vinayagar and Subramaniam were erected. He also built the surrounding arcade of Kumara temple and Chenkottai road bridge. The temple renovation work was completed by him at a cost of 11,851 sovereigns. Ponnuveerapandian was the then ruler of the Tenkasi country (1475 A.D.) who was having administration control over Vadagherri palaiyam.¹⁰

The Fourth Reign (1490—1515):

Athiveerarama Thevar, the son of Kalathiappa Thevar was the four ruler of Vadagherri. He was also an innovator who began to construct the Eswaran Temple of Vadagherri, His own fort town and started work on a fort in the Western side of Vadagherri town for which he spent 5,551 Sovereigns.¹¹

He made a change in his administrative set up, by appointing his own brother Periasami Thevar as the Manager under him. There is however no trace as to why he appointed his own brother as his Manager.

The Fifth Reign (1516—1522):

Vallaraya Thevar the Fifth reign of Vadagherri participated in the war for territorial claims between two pandias, and died as a war victim. He ruled Vadagherri only for a short span when compared to his ancestors. It was customary the those days that white waging war, the feu datories been to be called on for their help, by the Kings of their Regions.

In this battle one Ponnuveerapandian fought against Kulasekhararaja's Cousin Alagan Perumal Raja who was the then ruler of Tenkasi Country, and ultimately lost his life. The battle was held at Kuppukurichi which could not be localised now.¹²

The Sixth Reign (1536—1596):

Thirikuda Rajagopala Thevar was the son of Vellaraja Thevar who lost his life in the War—with the consent of Kulasekararaja, Thirikuda Rajagopala Thevar had crowned as the sixth reign of Vadagheeri. His brother Periyasami Chinnananjath Thevar was his Manager and one Erulananjath Thevar was his commandant. The Minister was one Tirukudanaatha Pillai son of Kuttalanatha Pillai. He ruled for more than 40 years. During his period, a fort at Melachokam patti his period, a fort at Melachokam patti was constructed. And the construction of the wall in the Courtallanatha swamy Temple which was in half way then was also completed. The ruler spent 45,412 Sovereigns for these work.¹³

9. *Ibid.*

10. *Ibid.*

11. *Ibid.*

12. *Ibid.*

13. *Ibid.*

There were political activities in complexity of the marwars contemporaries for it was the crucial period of the transition of the Naik's rule in Tamil country (Madura) Viswanatha Naik (1559—1563) Kumara Krishnappa Naik alias Periya Veerappa Naik and Viswanatha Naik II were the rulers of the Madura Country after the Vijayanagar Dominion. Besides, Portuguese first set foot on the Tinnavelli Coast with an eye on pearl fishery of the gulf of Mannar.¹⁴

The Brutal Murders by Tenkasi Rulers:

In view of the conflicting and in confirmation with the sorry state of affairs the Kaya ta Pandias revenged the Tenkasi rulers in an lawful manner as narrated above and the strained relationship that had cropped up, between the Rulers of Kayattar and Tenkasi as indicated below:—

During this period, Veerapandia Raja (1585), the younger brother of Kulasekara Raja (1572) along with his Minister Raja Kula Thevar defeated Alagan Perumal Raja (1572), Seevalamaran Raja, Giriaperumal Raja, and killed them cruelly. Consequently the king of Kayattar, Mavalivettum Perumal Raja with his force came to take revenge upon them. To his surprise, Kulasekara Maharaja, his children and his Minister committed suicide. Thereafter, Mavalivettum Perumal Raja reigned Tenkasi Country.¹⁵

He was against Cheras and Cholas:

At this juncture, Madurai was ruled by four Chieftains and there was often insurrection from Cheras and Cholas. Southern feudatory (rulers) were called on to fight unitedly against the Cheras and Cholas. Accordingly Vadakarai Periaswami Chinnananjath Thevar, his Commandant Eralannanjath Thevar and his Cousin Periananjath Thevar joined and took active part in the war. They fought for more than 8 years in the Madura country in which and the former two died and the latter alone returned to the country. By this time, the rulers who were at Tenkasi and Kayattar had left for Cochin on the impression that the above Chieftains had lost their lives in the war. The 6th ruler died without any heir or direct descendent.¹⁶

The Seventh Reign (1602—1629 A.D.):

The question of next ruler was settled with the traditions of the reign. Accordingly, the warrior Periananjath Thevar conducted the Coronation ceremony at Vadagherri Eswaran Moolai Koitai instead of Kannimoolaikottai in which his son Kumara Muthu Chinnananjath Thevar was crowned. One Vaihiappa Pillai, the uncle of Thirikkadanatha Pillai was his Minister. He laid stones for the arcade platform surrounding swami Courtalanathar Thiritha Mandapam at Courtalam. He died after 27 years of rule. He spent 7051 Sovereigns on temple renovation work.¹⁷

The Eighth Reign (1630—1659 A.D.):

After the death of Kumaramathu Chinnananjath Thevar, his son Sivanandia Thevar succeeded him and his Commandant was Periapichai Pillai whose father Vaihiappan Pillai was the Commandant to the 7th Reign, a close relative of Thirikkadanatha Pillai the Minister in the sixth reign. He celebrated the Ashtabandan Kambabishekam of Thastambam in Courtalalinga father temple for which he spent 14,160 sovereigns.¹⁸

14. The Tinnelvelli District Gazetteers H.R. Page.

15. The History of Poligars of Vadagherri alias Chokkanpatti.

16. Do

17. *Ibid.*

18. *Ibid.*

The Ninth Reign (1660-1721) and the visit of Thirumalai Naik of Madura :

Here we have to deal with certain Naik rulers of Madura country. lest this regional history will not attain its own historic authenticity. We were aware that Marava Country was at one time under the Vijaya Nagar rulers. The extent of Marava country was only settled by one Mutha Krishnappa Naik after the fall of Vijayanagar Empire. This disorderly Marava region was settled by the authority, one by one; First of all Sethu region was settled under the leadership of Udayan Sethupathy in 1605. In order to centralise powers in Naiks hands, they held expedition from North to South from the period of Viswanatha Naik.

Thirumalai Naick of Madura and his general Ramappaiya (Ramappaiah) visited Courtallam when Periasami Thevar, son of Sivanandiya Thevar was crowned along with his brother Rajagopal Thevar. During this visit, all the Southern rulers were invited to attend this Coronation Ceremony and the Poligars paid tributes Periasami Thevar. Thirumalai Naick also gave gifts to the crowned Chieftains and witnessed the ceremony. During their occasion, Pichai Pillai was induced as the Minister.¹⁹

Reclamation in the Vadagherri Reign:

They decided to appoint sculptors Thillai Nayagam Achari of Kumbakonam, Ramana Achari of Kurichee Pappangulam, Naliacourthallamachari of Tenkasi to finish the above Saba work. They undertook many important works in and around Courtallam for which they had spent one thousand sovereigns. Only on this occasion, Chitrasaba the front Mandapam of temple, Teppakulam, Middle Mandapam, Gopuram, Tenkasi Elephant Bridge and Iron Bridge in the place of Wooden bridge were all constructed.²⁰

The confrontation among Southern Poligars:

Strained relationship developed between Chettur and Tenmalai Poligars. The Chettur Poligar Sivaprakasa Thiruvannatta Dorai proceeded to Vadagherri and made a representation against the Sivagiri Poligar. Chettur praised Periaswami Thorai in a poem, he had written. He Periasami Thorai sent his army under Ponnambala Pillai to Thenmalai. The Fort at Thenmalai was destroyed. In this battle, Uthumalai Poligar backed Sivagiri Poligar. Vadagherri Poligar punished Uthumalai Poligar by killing him. The Uthumalai Rani and her two sons left their place and stayed in Tenkasi. The Rani Poosai Thayar, wife of late Poligar of Uthumalai sent her emissaries to Vadagherri Chinnananjath Thevar to secure his help who then ordered to construct a Fort at Uthumalai, for Rani.

Vadagherri Versus Sethupathis:

Infuriated with this act of Chinnananjath Thevar, Sivagiri Poligar met Vijaya Raghunatha Sethupathi at Ramanathapuram and complained against Vadagherri Poligar. Vijaya Raghunatha Sethupathy (1710-1725) accordingly sent his army to challenge Vadagherri. Nothing happened to Vadagherri but the force was repulsed because all the Poligars of the district extended helping hand to Vadagherri.²¹

The stolen deity of Sankaranainar Koil :

One Shenbagagan pattar stole the principal deity of Sankaranainar Koil and pledged it at Thiruvottrakosamangai. This was known to the Sethupathy and he ordered to perform puja etc. to the deity in the temple itself. The deity was stolen during the war between Sethupathis and Vadagherriyars near Sankaran koil. There were three deities at Sankarankoil one lingam, one Narayananar and Gomathi Ambigai. Hence pooja could have been performed to any one of these deity. This issue was bothering the people at Sankaranainar koil and they reported the matter to Alagappa Mudali of Tirunelveli Country. He made it big issue and called all the commandants of the Poligars of the district to make

19. *Ibid.*

20. *Ibid.*

21. *Ibid.*

arrangements to recover the deity. But everybody was reluctant. They said that it could be possible only through Vadagherriyar. But, Vadagherriyar was until then indifferent towards Alagappar, as he had never approached Alagappar. Alagappar had then felt the need of the hour and sent word to Ponnambalam Pillai, the Commandant to Vadagherriyar. Then, Vadagherriyar immediately departed Ponnambalam Pillai with one hundred men to Alagappar. Alagappar invited Ponnambalam Pillai to his Court and made an appeal to him to proceed to Ramanathapuram with his men in order to bring forth with the idol from Sethupathy. Ponnambalam Pillai went to Sethupathi, stayed as his guest for some time and won the appreciation of Sethupathi by his actions and his poems. This made Sethupathi to yield at last and concede his request.²²

The end of Ninth Reign:

Chembuli Chinnananjath Thevar had two sons and one daughter. They were Kumara Chinnananjath, Sivaramiah and Poovathal. The younger brother of the former by name, Rajagopala Thevar had seven sons. Kumara Chinnananjath Thevar in another attempt destroyed the Thenmalai Fort of Sivagiri Palayakar. Sivaramiah died of small pox. Poovathal was married to Periaswami Thevar, son of Sundakkai Veerappa Thevar. When both of them died (Chinnapattam and Periapattam) their statues were erected at Periapattam temple. Vadagherri was ruled by one Thirumalai Kumara Chinnananjath Thevar (Periapattam) and his brother Sivarama Chinnananjath Thevar (Chinnapattam) (1722—1728) and Sivarama Chinnananjath Thevar attained the reign when the former died (1729—1731). During his period, mountain spring on the top of the Thirumalai Andavar temple was expanded and renovated besides some grants sanctioned by the Poligar.²³

The attitude of Ponnambalam Pillai :

While the temple renovation work was under progress, Commander Ponnambalam Pillai desired to do renovation with his own money that too in his name. But the Poligar refused to do so. Aggrieved, Pillai went on pilgrimage to Tirunelveli, where he stayed in the place of Alagappar. Knowing this, the people of the Poligar, requested Poligar to bring Pillai back to his country. They quoted various reasons in support of their request to Poligar, one of which being that the stay with Alagappar would bring disgrace to the Poligar. This was accepted by the Poligar and he agreed to bring back Pillai.

The Reaction on the issue of Ponnambalam Pillai :

Thus, the problem was solved peacefully. The reaction of Periaswamy Thevar, husband of Poovathal in the matter, did hurt the feelings of his five brothers and in turn they criticised Periaswamy Thevar. This led Periaswamy Thevar to act against the Poligar. Ultimately, his brothers and he planned to kill all the of them. The Poligar and others had to seek shelter at Kodayanallur. Periaswamy Thevar came to know this and killed them. After this incident, Periaswami Thevar came to power with Poovathal's minor son on his lap. But, the child died on the 7th day after coronation (1731-1741).²⁴

The death of Alagappar, Tirunelveli Renter :

All these happenings in Vadagherri were let known to Sivagiri Poligar and he was awaiting for an opportunity to take revenge and punish Vadagherri Poligar and to regain Thenmalai. At that time, Sivagiri Poligar went to Alagappar in Tirunelveli and made certain Claims against the Vadagherri. Periaswami Thevar of Vadagherri came to know of 'Sivagiri's Plans' and he immediately went to Sivagiri and sought support of his own plan through Kalai Servaikaran, a Secret Agent to the Poligar of Sivagiri. In this episode Sivagiri Poligar agreed to the plan of Vadagherriar and killed Alagappa Mudali with the connivance of Kalaiservaikaran. A new fort was erected at Sivagiri (1733-34). The Poligar of Sivagiri chose to construct this Fort rather

22. *Ibid.*

23. *Ibid.*

24. *Ibid.*

than in Tenmalai which was destroyed by the ex-ruler of Vadagherri. At a later period, Alagappa Madaliar's son Kumara Talavoy came to Sivagiri with his army and killed Varaguna Rajavanniar to avenge his father's death.

Mappillai Periasamy Thevar reigned in Vadagherri and his Commanders were Ponnambalam Pillai, Thirumalai Pillai, Asiantnadoom Pillai and Chidambaramathandava Madaliar. In his court, only literary works of Chandrakala Manjari, Pallu, Paravaypatham were written and presented first before Learned men. When he died, his wife Poovathal also died in his pyre.

The Superiority Question :

The next who was crowned in Vadagherri was Kalathiappa Thevar, son of Sankarakumara Thevar, who has the paternal uncle of Mappillai Periasamy Thevar. This was disliked by Ponnambalam Pillai the Commandant of Vadagherri. Then he called on Chinnananjath Thevar, son of Sivarama Chinnananjath Thevar to the fort of Mela Chokkampatti and crowned him as the Ruler of Vadagherri on the same day when Kalathiappa Thevar was crowned. Hence there was rioting and struggle over the issue of superiority. To settle this issue, the people of that palayam went to the Raja of Travancore (Malayalam King). The Raja had given his verdict that Kalathiappa Thevar be Periapattam and the Chinnananjath Thevar be Chinnapattam. Satisfied by the verdict of Raja everybody returned to the Palayam. But, after return from Malayalam, Kalathiappa Thevar died of acute fever. Then Chinnananjath Thevar reigned and ruled from 1744 to 1749. His commandant was Savariperomal Pillai²⁷.

The death of Commandant :

Thereafter, his son Kumar Chinnananjath Thevar came to power and ruled from 1750 to 1760. His commandant was Savariperomal Pillai. Savariperomal Pillai was dominating in all political activities in and around the palayam. His commands were carried out in respect of the family affairs of Vadagherri and everything was done only according to his wishes. Zamindar also to obey his words. One day the Zamindar went to Tirunelveli saw the Nawab's Agent Khan Sahib and told everything that happened in his Palayam. He was only a silent spectator without showing any sign of reaction. When he returned to his place he planned to meet Savariperomal Pillai, but, at Tenkasi. Accordingly prior intimation was given to Pillai to go over to Tenkasi from Vadagherri. It was at the house of the Commandant, he was murdered by his own men and his belongings were looted as per the orders of the Zamindar²⁸.

* * * * *

So far we have covered the regimes of mighty powers of Pandias, invading Vijayanagar Naicks, the troubled reign of the Portuguese and the Dutch, the decline of Vijayanagar, the Mohammadans the Madura Naicks, the Mysoreans, the Marathas, then the intervention of the British and the French in the Tinnevely country.

* * * * *

The Carnatic powers were then holding the entire south with the intervention of the British and the French then and there. The new scene was created by 1748. The Nawabs were fighting for establishing their power. In 1749, Mohammed Ali succeeded to throne in Tiruchai. He sent his deputies to Tirunelveli in 1751, besides a small detachment of Englishmen under Lieutenant Innis. Probably the first English man to enter Tirunelveli Country. Then Colonel Heron led 500 Europeans to the south in 1755. Again in 1756 Yusuff Khan

25. *Ibid.*

26. *Ibid.*

27. *Ibid.*

28. *Ibid.*

was despatched to Tirunelveli. He joined Mahfuskhan at Kayattar. Now, Pooli Thevar contemplated a union among the Poligars to repulse the British. Among all, "Vadagherri Poligar was the most powerfull of the western Poligars of Tirunelveli as his districts abjoined in the west by the Poolithevar's who led him."²⁹ This is the version of Robert Orme when he quotes the Vadagherri Poligar Kamara Chinnananjath Thevar in his book 'History of Indooan.' Though the Pooli Thevar was the first Poligar to revolt against the British in the region, he was boldly backed by the Vadagherri Poligar who was very adamant and who strongly condemned the action of the British against the Poligars as he wanted to overthrow the British Agent Yusuff Khan from his Tirunelveli colony.³⁰ Vadagherri was many times attacked by the enemies forces. In 1764, Lieutenant Robert Kelly attacked the Fort and captured it.³¹ (19th July 1764). There was a night skirmish in which he joined with Poolithevar at Tenkasi temple when he seized 27 horses of British army which was led by Yusuff Khan.³²

During that time, 3 temples belonging to Vadagherri was razed to ground by Yusuff Khan. Many villages around Tenkasi were laid waste since the poligar possessed the whole district of Tenkasi.³³ After taking over many villages in the Region, the British Agent placed all the villages in the Tenkasi taluk for collection of rent under Jadar Philli-a Kiladar.³⁴ Vadagherri Fort security was also entrusted to him. Vadagherri was under the Government custody between 1762 to 1767. Meanwhile Kamara Chinnananjath Thevar died in 1764. His son Periasamy Caembuli Chinnanjath Thevar had regained exclusive control of nine villages which were later added to Tenkasi taluk. As the Vadagherri was captured by Nowob's army the Poligar had to go to Chokkampati the village already belonged to Vadagherri Palayam, which was headquarters from 1767.

The change of Head quarters :

Thereafter, it was called as Chokkmpati³⁵ Zamin. In 1781 Sivagiri Zamindar invited Hyderali to fight against the British, but Chokkampa ti Zamin was indifferent in this regard. Hence the Sivagiri Zamindar invaded Chokkampa ti and the ruler was driven out of this country. His own man Velliathevar was put incharge of Chokkampa ti in 1786 AD. In contrary to earlier decision to assign out 1785 yielding power to Nawab, the British under a proclamation established, the Board of Assigned Revenue in 1786 and assumed power to administer the revenues of the Districts. This time, Chokkampa ti³⁶ was transferred from the hands of Velliathevar and restored to Periasami Sembali Chinnananjath Thevar in 1787. He was in power from 1787 to 1790 and later died in the year 1790. Then, his estate passed on, to his minor son Kamara Chinnananjath Thevar who was only 9 years old. His uncle Muthusamy Thevar had been in-charge of the administration of the Palayam. B.t, he was not good at work. Hence, he was disliked by Colonel Maxwell who dismissed the minor Zamindar in 1792. However, he paid his rent to Bannerman in 1792 and regained his Zamin in a cowle Nama.³⁷

Meanwhile, Vellaiya Thevar continued his friendly relations with the Company and won the appreciation of Maxwell during his expedition and settlement of 1792.

29. *History of Hindustan TBv-Robert Ormes.*

30. *A voice against the Regulation II of 1819. By m.s. Pandian,*

31. *Brülllee Hi. Pittam Lieutenen Colonel H. F. murland.*

32. *Counry Correspondent 1758 (For . S . Georg, Records).*

33. do 1755 do

34. *The History of Poligars of vadagherri dios Cholekampa ti.*

35. *ibid.*

36. *ibid.*

37. *ibid.*

Collector Powney's recommendation :

Vellaiya Thevar's claims were brought by Mr. Powney in 1795 to the notice of the Government which decided that restoration of Velliaya Thevar was 'No less an act of Justice than of Policy. He was accordingly re-instated in 1796³⁸. Chinnananjath Thevar was given a subsistence allowance which was continued to be paid till his death in 1825. Vellia Thevar who received his sanad as Zamindar in 1803, died in 1810 and he was succeeded by his notorious son Valangapooli Thevar, who was in power at this Zamin till 1834. His Zamin was put up in auction and bought by Government for Rs. 8,000. The Zamindar was arrested under the Madras Regulation II of 1819 and sent to Gooty Fort Prison Jail in Bellary District and confined as a State Prisoner. But, Government of India released him in 1837.³⁹

Since 1834, his son had been doing all that he could do to secure the possession of the Zamindari. The case was laid before the Court of Directors. In 1851, the matter was referred to Madras Government which accepted the views of the Board of Revenue, strongly opposed the idea of surrendering the estate and installing the petitioner. The Court however over ruled the Madras Government and directed that the estate should be handed over to the Zamindar's son Karunalaya Vulanga Polli Thevar.

The final years of the Zamindar :

On the 16th August 1859, the new Zamindar was put in possession. By 1866, he was reduced to bankruptcy. The Ex-zamindar spent his last days at Courtalam where he died in 1892.⁴⁰

Their Service to the country ;

During 1607—1654, they created a village by name, Shenbagaramanallur, dug a 'Eri' or 'Pond' named Shenbagaramperi and also installed Lord Siva in the name of "Periasamiappan". Around the temple, they constructed 64 houses for Bramins and assigned 144 Kottai lands as Inam. During 1655—1677 they constructed the Fort of Vadagherri, and a big Palace and also dug the well therein⁴¹.

During 1677—1726 a tank was dug with canal around in Neduvelli village and also.

In Tenkasi, the Elephant Bridge;]

In Courtalam the Choukry;

In Courtalam temple, and the Mandapam around the Thusastambam; and]

Thireegooda Mandapam, Sabapathy Mandapam, Chittrai Saba-Front Court.

The grant was given for the pooja, thrice a day for the Courtallanathaswamy Koil, Ilanchi Kumara Koil and Tenkasi Viswanathar Koil.

In Vasudevanallur, they dug the Rajagopalapperi tank and the canal for Shenbagaramapperi tank and constructed the temple for the deity in the name of Rajagopalaperumal. Besides they also constructed many roads and rest houses. During 1728—1751, they granted Nanjai and Punjai lands for the Choukry at Courtalam to feed the people regularly. They donated golden thread and some other gold ornaments and cooking vessels to sabapathy temple deity. They constructed the

38. Ibid

39. Ibid

40. Ibid

41. Ibid

Mandapam around the Tirumalai temple. They also constructed Mandapam near the mountain spring at Choultry near the Mandapam and gifted ornaments for the deities and vessels for cooking at the temple.

During 1752—60, they performed the Malotsavam in the Tirumalai Subramania Swamy temple at Panpuli Village in a grand scale and constructed a bungalow.

In 1767—1782, they made Amratha for the temple at Courtalam and performed the Rathotsavam. The feeding Choultry was renovated further with granite stones and lime plastering. A temple was erected to the deity of 'Moolavasalappan' and a roof land.⁴²

A Vahapadasalai was installed to enable the study of Vedas by the Brahmin boys at Shenbagaramanallur. At Tirumalai, they arranged for free distribution of rice to the poor people. A Mandapam was also erected for the purpose. Between 1792 to 1796, they constructed a Mandapam in front of Courtalam Choultry and in the east, a Melkuthapirai and also Mandapams around the Malai (Mountain) Periasamippayan temple to the west of Chokkampatti (Near Western Gates)⁴³ to install the idols for worship by devotees.

Special features :

Vadagherri Palayam was once famous for its glory. Only a very few historians had referred it. But the Rulers of Vadagherri were praised by their contemporary poets. There are inexistence, 14 small poems about this palayam written by a few poets (vide list of poems in Appendix. Those poems are noteworthy. Yet they have not been highlighted till date except of Courtala Kuravanji written by Thirukkudra Rajapa Kavirayar who lived during the period of Periyasami Chinnananjath Thevar (1660—1721) (Periyapattam).

One can understand the value of these poems since they contain the details of Tenkasi Pandias Kayatar Pandias and also the details about the Kingdom of later Pandias who ruled Madurai. It is desirable that Vadagherri Palayagars were the participants in the wars of Pandian, Cheras and Cholas.

The 14 small poems describe among other things the details of the Public Works done by the Vadagherri Palayagars in and around Tenkasi and Courtalam. These poems have a special reference to the visit of Madurai Thirumalai Naik and his General Ramappaiya to this Palayam.

The Modern Tamil Scholars may take note of these 14 poems and try to highlight the past life of these Palayagars, in their works.

I. The following small poems are in praise of the Vadagherri Poligars :

1. Javvadhu Vidu Thuthu
(Author not known.)	ஜவ்வாது விடு தூது
2. Chandrakala Manjari
(By Kadigaimuthu Pulavar.)	சந்திர கலா மஞ்சரி
3. Patprabandham
(Kadigaimuthu Pulavar.)	பட பிரபந்தம்
4. Paruvapatham
(By Kandasami Pulavar of Tiruchendur.)	பருவப் பதம்
5. Vannam
(not known.)	வண்ணம்

⁴². Ibid

⁴³. Ibid

6. Nondina'agam.
(By Mannar Perumal Pulavar.)	நொண்டி நாடகம்
7. Tirumalai Karrappan Peril Kathal.
(Not known)	திருமலை கருப்பண்
பேரில் கா தல்
8. Pillai Tamil.
(By Kailasana'ha Kavirayar.)	பிள்ளைத் தமிழ்
9. Chembali Periyasamy Duraiyavargal Peril
Varakkak Kovai.
(By Sivagaranatha Kavirayar.)	செம்புலி பெரியசாமி
துறையவர்கள் பேரில்
வருக்கக் கோவை
10. Kovaichahakam.
(Not known.)	கோவைச் சதகம்
11. Viralividu Thuthu.
(By Kaviraya Pandaram.)	விரலிவிடு தூது
12. Rathinakaravilasam.
(By Tirumalai vel Kaviroyar.)	இரத்தினகர விலாசம்
13. Muthusami Thuraiyavargal Peril
Varukkak Kovai.
(Not known.)	முத்துசாமி துறையவர்கள்
பேரில் வருக்கக் கோவை
14. Tikkuvijayam.
(By Kadigai Muthu Pulavar.)	திக்கு விஜயம்

GENEOLOGICAL ACCOUNT OF THE MARAVARS OF VADAGHERRI,
VADAGHERRI ATHIKKAM.

1. Sempali Chinnanajath Thevar.
(AD 1391 an—1434)
 2. (His Brother) M. thuvanajath Thevar.
(AD 1431—1461)
 3. (His son) Kalahiappan Thevar.
(AD 1461—1490)
 4. (His son) Athiveera Rama Thevar
(AD 1490—1515)
 5. (His son) Vallaraya Thevar
(AD 1516—1522)
 6. (His son) Thirikudda Rajagopala Thevar.
(AD 1536—1595) (Had no issue).
(His cousin) Periyananja hevar
 7. (Son) Kumara Muth Chinnananjath Thevar
(AD 1602—1629)
 8. (Son) Sivanandia Thevar
(AD 1630—1659)
-
<p>9. (Son) Periyasami Thevar (AD. 1660—1721) (Periyapa tan)</p> <p style="margin-left: 2em;">His daughter Poovathal</p> <p style="margin-left: 2em;">Her Husband</p> <p style="margin-left: 2em;">Mappillai Periyasami Thevar
(AD 1731—1741)</p> <p style="margin-left: 2em;">(Uncle) Sankarakumara Thevar</p> <p style="margin-left: 2em;">(His son) 12. Kalahiappa Thevar
(AD. 1741—1743) (Crowned at
Vadagherri but died soon on
return from Malayalam).</p> | <p>(Son) Rajagopala Thevar
(Chinnapa tan).</p> <p>10. (His son) Thirumalai Kumara
Chinnananja Thevar (AD. 1722—1728)</p> <p>11. (His Brother) Sivaram Chinnananja
Thevar. (AD. 1729—1731)</p> <p>12. (Son) Chinnanajaan Thevar
(AD. 1744—1749)
(Crowned at Mela Chokkam
pati.)</p> <p>13. (Son) Kumara Chinnananja Thevar
(AD. 1750—1760)
(Died in 1754)</p> <p>Vadagherri was under the control
of Government during
(AD. 1760—1767)</p> <p>14. (Son) Periyasami Chempuli
Chinnananja Thevar.</p> <p>16. Head Quarters Chokkampatti
(AD. 1767—1781 and again
(AD. 1789—1790).</p> <p>17. (His son) Kumara Chinnananja
Thevar. (AD. 1790—1796)</p> |
|--|--|
-
15. Vellaiya Thevar (AD. 1781—1678)
 18. (AD. 1796—1806)
 19. (His son) Valangapooli Thevar
(AD. 1806—1835)
(Jamindari under Government
Custody. (AD. 1836—1858)
 20. (His son) Karunalaya Valangapooli
Thevar (AD. 1859—1863)

RIGHTS OF SOUTH INDIAN TEMPLES AND FISH FOR PEARLS

Selection.: MRS. C. HEMALATHA,
Research Assistant,
Tamil Nadu Archives,
Egmore, Madras-600 008.

Certain temples in South India had acquired rights to employ boats in the Pearl Fisheries and enjoy the proceeds therefrom, which were carried on at Ceylon. Temples in the composite districts of Madurai, Ramanathapuram and Tirunelveli appear to have enjoyed these rights.

The temples derived from the Native Rulers of Ceylon the rights to participate in the Pearl Fisheries of the Island. They continued to enjoy those privileges for a series of years subsequent to the capture of Ceylon by the British.

These privileges were grants made to the Indian Temples in the nature of offerings presented by individual princes of the Island to their favourite goddesses or as private gifts of Charity for which the individual who offered them was promised infinite blessings and the permanency of the gifts was anticipated by the denunciations of innumerable evils on those who should "Obscure" them! Details of such grants are extracted below.

Composite District—Ramanathapuram:

The Guardian and Manager of the Zamindari of Ramanad in his address to the then Acting Collector of Tirunelveli (Tirunelveli) in the year 1838 had given a detailed explanatory note of the circumstances under which the Native Princes of Ceylon made the grants of privileges to be enjoyed at the fishery to four temples of Ramanad, which acquired the right to make those grants, as well as the circumstances under which those privileges were afterwards enjoyed. His address runs as follows:¹—

"The pearl Fisheries of Colombo and Manar were formerly under the Government of the Carnatic Kings of Madurai Pandya Mandalam and subsequently came under conquest of the Descendants of Pararaja Sagara, the then reigning King of Colombo. About 300 years ago, the Carnatic Kings wishing to wrest the rights from the King of Colombo, consulted Samara Kolugola Ragoonanda Saidoopady the then Rajah of Ramanad, who in consideration of their mutual friendship proceeded with a force to recover the rights over Pearl Fishery, when the King of that country consented to allow the Carnatic Kings to fish a few Boats during the fisheries and the Zamindar of Ramanad, to fish 96 stones—

About 250 years ago Vessa Comara Mathingat Chokalinga Tirmal Naik, a Carnatic King endowed as a gift 5 stones per Boat to the Terplane temple under a deed dated Chettiray Month of the year Survaree of Salevaguna 1463 and five stones to Teeoowootera Cashamengay temple under a Copper deed dated Vyashlee Month of the same year—Kavitoo Tavar Dalavoy Saidoopady, Zamindar of Ramanad, endowed as a gift to the Rameswaram temple 7 stones per boat out of the 96 stones he enjoyed under a deed dated 25th The of the year Rackhatchee of Salevaguna 1531 and subsequently Mootoo Vegaa Ragoonanda Saidoopady Kun'ta Taver endowed to the above temple 3 stones under a copper deed dated 1st Chettiray of the year Jaya of Salevaguna 1636, and accordingly whenever Pearl Fisheries took place, the boats of the above temples went and fished to the extent of their respective maniums and the Revenue derived therefrom was appropriated to the benefit of the temples the remaining boats to the extent of 86 stones was enjoyed by this Zamindary during the time of the Carnatic Kings. When the Dutch took possession of Colombo and Mannar, the rights of fishing at the pearl Fishery was investigated and continued as there to fore, and the remaining 86 stones that was enjoyed by this Zaminadary and discontinued was never claimed by the descendants Mootoo Vegaa Ragoonada Saidoo pady Kavita Taver yet the privileges of the temples was continued during the Dutch Government and no objection was made to the rights of the Temples".

1- Proceedings of the Board of Revenue, dated 11-7-1136 No. land 2, vol-151.-

2- Tirunelveli District record, vol No. 4735, P-431-435 and board proceedings dated 17th May 1838 Vo 103 -104 Vol 1607.

Tirumelveli and Tiruchendur Pagoda The then Acting Collector of Tirumelveli reported that about the year AD 1549, Chokalinga Tiroomalay Naicker, the then ruler of the Province, gave to the pagoda at Tiruchendur the privilege of fishing one boat of five stones at Mannar and the same at Tuticorin. The deed conveying this right was found engraved in Copper and was bearing the date Salevagana Saka 1463 (AD 1641). The genuineness of the deed was never called in question and the Superintendent of the Province in 1797 recognised, on the part of the Government the right enjoyed by the Pagoda in virtue of the copper deed in question.³

The temple has been in the actual enjoyment of the privilege for a great number of years. The translation of the deed of grant in copper plate of the pagoda of Subramanea Swamy of Tiruchendur is extracted below.—

“On the prosperous day of Friday on which the full moon the star called Chiterra, the Yogum named Sou bagyam and the Caranam Babuvja have fallen in the month of Chiterra during the season Vasumiharoothoo in the Oottrayanam of the year Survadary the 1463rd year of Salivahana I Sree Vezial. Conaramoondorunga Chockalinga Teroomalanickevarakalilomoo of Paroondicarr do execute this copper plate granting the dānum to Subramanea Swamy at Tiruchendur on his good opportunity of moon eclipse on the full day moon in the month of Chiterra and in the presence of the Meenatchey Umman, one Dony and 5 stones to fish as svaranniam during the Pearl Fishery at Mannar and 1 Dony and 5 stones during the Pearl Fishery at Tuticorin, the privilege of which the Swamy is to enjoy as long as the existence of the sun and the moon those who shall support this grant in conformity with this deed of grant will attain the benediction similar to that due for having established 10 millions of Siva and 10 millions of Vishnu pagodas as also 10 millions of Brahmin houses on the banks of the Ganges, those who shall attempt to injure shall undergo the effects of the sin of killing a Carampasoo, a cow and of murdering a Bramin, a female, a child and his own mother on the same banks; this will not fail so I swear by the feet of the Swamies of Chockalingam, Meenatchy, Runganaiger Ootchyamalai Pilliar, Mariammal Moorogar of Paulney, Agasthiar of Pethigamalay and Ramabadra Sawmey

TANJORE: From the translation of statements furnished by the Managers of the Avadiarcoil Pagoda and Nagore Mosque forwarded by the then Principal, Collector of Tanjore, we learn the circumstances under which the Native Princes made grants to those institutions of privileges to be enjoyed at the Pearl Fisheries at Mannar, and how they acquired the right to make those grants.⁴

Avadiarcoil Pagoda:

“Many days ago the countries of Madura, Tinnevely, Jaffna and Ceylon were under the possession of the Pandya King who then granted to the said Avadiarcoil Pagoda one Doney at five stone as Maniem from the Domes of the pearl Fisheries at Mannar and Tutacoryn which had been continued.

Afterwards the daughter of the Pandya King Ally Arasaney Ummal as heirles reigned over the Pandya country and allowed the said Maniem wherever the fishery was made at five stones for a Doney for the Pagoda. What proves this, is the shells of the oysters lying in the shore, of Mannar, and this they say is a mark that the Kingdom belonged to the Pandya King.

Then all these provinces were under Tiroomal Naick, who reigned over them. He made a grant on the 14th Maga of the year Velmby of the 1461st Salevagana, of one Doney and five stones in mannar and one Doney and five stones in Tutacoryn Pearl Fisheries to enjoy as Maniem and executed a Copper Stnad in the name of the said pagoda.

3. Proceedings of the Board of Revenue No. 71, dt-24-10-1836 and vol 1527-28
Proceedings of the Board of Revenue No. 103, 104, dt, 10.5.1838 vol, 1607.

Proceedings of the Board of Revenue No. 60, dt, 3.11.1836, Vol, of 1530,
4. Board's Proceedings No. 49 and 50, dated 14-6.1838, Vol, 1613,

The 1461st Salevagana is calculated to be the year AD 1539 and it is 300 years since the Copper Sunnad was executed.

A part of this kingdom subsequently came under possession of the Ceylon king. The said Mannar having been included in his limits, it was from the Province of Ramnad that Pearl Fishery Donies and drives were obliged to go for the Fishery at Mannar. The Province of Ramnad being under the possession of Saidoopathy who objected to send merchants, divers etc., from his limits to Mannar, the king of Ceylon and Saidoopathy entered into an amicable agreement and the king of Ceylon granted to him (Saidoopathy) a certain number of Donies as Manniem in the Pearl Fishery of which he (Saidoopathy) made a grant of one Doney at five stones from the Mannar Fishery to the said Aavdiarcoil Pagoda as Manniem on the 16th Salevagana and executed also a Copper Sunnad for it. The 1651st Salevagana is calculated as the year 1729 and it is 109 years since this Copper Sunnad was executed.

“Besides Arnachalla Tumberan, the present stanegun 1 and Ambalatady Pillay, the present Carnam of the said pagoda say that the above circumstances have been handed down by the disciples from generation to generation to the Tumberans who were in the pagoda many days before and that accordingly the enjoyment also is continued. They the Tumberan etc., further state that the son of Gopaulchety says that and his father, who was conducting large trade in Ceylon and Jaffna and who was acquainted with the circumstances of many days had told him as stated above and that he himself tells the same now.

After the year 1651 when the Dutch governed the Kingdom, the above Manniem Donies were allowed and since the Kingdom came under the Company, the Manniem Donies are allowed till now according to what is stated above.

Particulars of certificates in support of it.

One dated 10th April 1806

One dated 5th March 1808.

One dated 6th April 1814.

One dated 16th March 1835

One dated 5th March 1836.

Even now the divers etc., are sent from hence to the Pearl Fisheries of Mannar, etc.”*

Nagore Durgah:

“About 250 years ago, when the country of Ceylon was under Tiroomal Naick, he granted two donies for the above Durgah as Mauniem. Having given a Mauniem of five stones for each Doney, he executed a Copper sunnad for the purpose sixty years ago, when the Durgah had been plundered during the invasion by Moosanully (Moner Lully) a French man, the Copper Sunnad was also lost and consequently it is not produced now. It is stated by Babensahib, the present Moozafer of the Durgah that in the days of the above Naik and in those of the king who reigned the Ceylon country afterwards as well as in those of the Dutch also governed that kingdom subsequently they allowed the two Donies to fish as Mauniem and that accordingly the Revenue accrued in the fishing of the above donies be devoted to the charges of lighting and other charitable purposes of the said Durgah. But that the Copper Sunnad having been lost in the above invasion the year in which it was executed is not known, and that be heard from his predecessors, that the Mauniem was granted in the days of Tiroomal Naick.

He further states that since the said kingdom came under the Company, they also allowed the continuance of the Mauniem till now after having referred to certificates granted by those who governed the country formerly.

* B.P. Vol. No. 1613, page 7365—66

The particulars of certificates granted in support of the Mauniem.

Certificate without year, month or date at one per each doney	2
Dated 30th March 1801.	2
Dated 19th March 1804.	2
Dated 9th April 1806	2
Dated 15th March 1808	2
Dated 13th March 1809	2
Dated 5th March 1814	2
Dated 1st March 1831	2
Dated 4th March 1833	2
Dated 5th March 1835	2

The Revenue realised in the above years from the Pearl Fishery had been devoted to the lighting and other charitable purpose of the above institution.*

Rameswaram. —The Collector of Madura had reported as follows:— "Although the oldest accounts of Rameswaram Pagoda has been destroyed by time and age, still the accounts for last 100 years are in the pagoda to prove the privilege which the church had enjoyed and likewise the various documents and certificates hereunder mentioned, granted by the several gentlemen who superintended the fishery at Manar, in the different periods from the year 1796 to 1814 which will also establish the rights of the pagoda."

The list of the accounts were not forthcoming from having been transferred to Ramanathapuram pending some prior investigation and from having displaced and lost for the moment from destruction of the strings by which the Cdjans had been united and the Collector possessed no documents under the signatures of the Portuguese or Dutch.

The documents produced were pearl fishery account from 22nd Pungoony Rarchatha Year to 14th Chittray; Receipt of Pearl Oysters fished at the Manar Fishery by the Kuttu Doney Ramanada Mangal—5 stones, etc.

From the above circumstances we find that the South Indian temples and mosques derived their Pearl fishery rights during the years AD 1539—1541 and continued to enjoy them till at least the middle of the 19th Century.

Seven to Nine boats were employed in the Fisheries on the part of the Indian temples while they participated in them at a Medium fishery the shore of these temples was estimated to be around 250 to 300 each.

After the British attained power in Ceylon it was argued whether these grants were valid each after their conquest. It was at the same time, admitted that any argument of this nature would lose much of its force from the consideration that the Indian temples had continued to enjoy their privileges in this respect for a series of years subsequent to the capture of Ceylon.

Some rights of the Pearl Fisheries were sold to individuals and some were conducted an account carried on in the name of Government. As it was not clearly established that in the fisheries conducted an account of Government, the Indian temples were precluded from participation, some doubts arose as to the admissibility of such rights. The Colonial Government decided that in future the Government would conduct the Pearl Fisheries with the view of throwing open the resources to the natives of the island in order that native speculators of small capital might have an opportunity of entering upon the speculations. The Government also proposed to conduct the fisheries with greater frequency. It was feared that the boats belonging to the temples would derive a still greater proportion to the future fisheries.

* B.P. Vol. No. 1613, page 7367—69

During the fisheries in 1833, several small boats were fished. One bank in particular was only sufficient to afford employment for twenty five boats for two days. Yet under the directions in existence the Governor of Ceylon was compelled to permit the temples to employ nine boats and they received about one-fourth of the whole produce. In 1835, hundred boats were to be employed for 15 days but as the temples, by employing nine boats, would carry off a little less than one-twelfth of the produce without their being subjected to one farthing of expense, the Governor was compelled to employ one hundred and fifty boats for ten days, under which arrangement the temples would receive about a seven-eighth portion* although this arrangement was comparatively less convenient to the Government as well as to speculators. The Ceylon Government was reluctant to allow the Indian temples enjoy the Pearl fishery rights in Ceylon. It was therefore proposed to examine the real nature of the grants made to the Indian temples and whether they might be fairly characterised as private or political acts, the superstitious feelings of the Priests and Chiefs in Ceylon were consulted, to find out to what extent of such a regard for their interests and welfare of the temples in the continent of India, as to desire a maintenance of such grant in question and whether the temples in Ceylon derived advantage of any kind whatever from the Indian temples. The Madras Government was approached by the Ceylon Government to Co-operate in suggesting the best means for effecting a satisfactory adjustment of the claims.**

Since 1796, the period Ceylon became under conquest of the British Government when some objections were made in the fishery that took place in 1828, the Sub-Collector at Ramnad called for the documents in support of the claims of the Rameswaram temple and 17 certificates granted at different periods by the authorities at the Manar fisheries on behalf of the Tripalanc and Teroos wootteracashy mungay temples as also 4 ancient deeds. After inspection the temples were allowed to fish as usual at Manar during the rest of the fisheries in fasli 1240-1242 and 1244 and also during the 4 many days in fasli 1240 and 2 days in 1244 then they finished both under the tender and a many⁶

The Collector of Madura doubted that the conquest of Ceylon gave them the right to annual privileges of the Indian temples. When the fishery was large and continuous the profits of the temples were very small; as the fisheries were smaller and more frequent so did the profits of the temples increase and the Collector of Madura felt that this seemed a ground of complaint and dissatisfaction on the part of the Ceylon Government. He suggested that a return of the number of fisheries days continuous and of the boats employed for a series of years, may be procured and an average pecuniary compensation may be given to the temples for giving up the privileges.

Though 10 or 1000 boats were employed in a fishery the temples were enabled to possess not more than 4 boats and could not demand more. For example, the Revenue derived from the Manniem boats in the Devasthanams of Tirupallaney, Thiroowootteracashy mungal temple during fasli 1240, 1242 and 1244 was Rs. 15,301 only by employing a total of 12 boats (4 boats in a year) During the years 1830, 1833 and 1835 when Manniem boats were allowed the privileges 400 boats were employed by the temples against a total number of 10,000 boats thus showing that only 4 per cent of the operation was allowed to the Manniem boats.

The Collector of Tinnevely also suggested that if the temples were allowed in lieu thereof an annual sum equivalent to the average of their receipts calculated on the last 25 or 30 years, they would not object to forego their claims⁷. This was suggested to the temples also but it did not meet with success.

* Vol. No. 1511, pp 9346-9347

** Vol 1511, 9339—9345, 9349

6. Board Proceedings 71-72. dated 24-10-1836 Vol. No. 1527-1528
Vol. 1511 9339-9345, 9349.

7. Board Proceedings No, 60. dated 3.11.1836 Vol. 1530 No. 15602

TIT BIT

PROCEDURE ADOPTED DURING 1915 FOR WATER ANALYSIS.

K. G. PALANI,
Research Assistant
 GOVERNMENT TEST HOUSE, ALIPORE.

Instructions for taking and sending samples of water for Analysis to the Test House,
 30 Judge's Court Road.

It is requested that When water is sent for analysis, the following precautions be carefully observed :—

The water to be despatched in perfectly clean glass stoppered Winchester Bottles.

If glass stoppers cannot be obtained new and well washed corks must be used. To avoid loss by evaporation, all stoppers and corks must be tight fitting.

All bottles to be rinsed with the water to be analysed immediately before being filled.

Earthenware bottles should not be used. They are difficult to clean and affect the hardness of water.

On no account should corks be cut off flush with the neck of the bottle and sealed. A piece of linen or other material should be placed over the stopper and neck and secured by string or fine wire round the neck of the bottle just under the ridge.

The knot of the string should be sealed, a single seal being sufficient.

All bottles should be filled completely.

If water is taken from a pipe, several gallons should be allowed to flow away before the sample is taken.

The purpose of the analysis should be stated, viz :—

- (1) For determining suitability for drinking.
- (2) For determining suitability for use in boilers.
- (3) For determining suitability for washing purposes or any other purpose.

In the case of drinking water, the fullest information should be given as to its source, i.e., Spring, Deep or shallow Well, Stream, etc., The presence of Salt or Sea Water in the neighbourhood should be noted and also the possibility of sewage contamination.

Bacteriological examination cannot be undertaken.

In the case of other water, any trouble which is found such as corrosion or scale in boilers should be mentioned.

Samples—Particularly of drinking waters should be despatched as soon after sampling as possible and by the shortest route.

Quantity of water required :—

For drinking water	1 gallon.
For boiler, etc., water	1/2 gallon.
For drinking and boiler use		1 gallon.
For special determinations	1 gallon.

30, Judge's Court Road,
 Alipore, Calcutta,
 the 1st December 1914.

HENRY A.F. MUSGRAVE,
*Superintendent of Local Manufactures
 and Government Test-House.*

NOTE.—G.O. No 653, Land, M., dt. 30-4-1915.

TAMIL NADU ARCHIVES LIBRARY.

LIST OF BOOKS RECEIVED DURING 1ST JULY 1992 TO
30TH SEPTEMBER 1992.

Serial number.	Author.	Title
(1)	(2)	(3)
1	V. Kandasamy	Role of Madurai in the Indian National Movement 1914—47 (Thesis).
2	John J. Paul	The Legal profession in colonial South India.
3	Shyama Cherian	Marriage, Customs and reforms in Malabar with special reference to Nayar Community. (Thesis).
4	எஸ். பதபநாபன்	தென்குமரி தந்த திருவள்ளுவர்.
5	S. Padmanaban	Maritime Trade of the early Tamils 1990.
6	தமிழ்நாடு பெற்றோர் ஆசிரியர் கழகம்.	வெள்ளி விழாமலர்.
7	..	தமிழ் வளர்க்கும் தருமபுரம் 1989.
8	தமிழ்நாடு பாரத சாரண சாரணியசங்கம், தஞ்சாவூர்.	மகாமகம் சிறப்புமலர் 1992.
9	எஸ். எம். கமால்	மன்னர் பாஸ்கர சேதுபதி 1992.
10	..	முஸ்லீம்களும் தமிழகமும் 1990.
11	Tamil Arasu Press, Madras-2	Tamil Arasu January 1991—December 1991.
12	Commissioner of Statistics, Tamil Nadu.	World Agricultural Census 1979—80, Tirunelveli District.
13	Do.	World Agricultural Census 1979—80, Kanyakumari District.
14	National Archives of India, New Delhi.	Guide to the sources of Asian History.
15	அரசு அருங்காட்சியகம், புதுக்கோட்டை.	புதுக்கோட்டை மாவட்ட வரலாறு.
16	Ponicherry, Archives	Annual Report, 1991.
17	T. Jeyanthi	Dr. Muthu Lakshmi Reddy, A Study (Thesis).
18	C. S. Kalidoss	Labour Movement in the Coimbatore District. 1939—47.(Thesis).
19	R. Srilekha	Padmasri S. Ambujammal "A Beacon Light of Tamil Nadu" (Thesis).
20	G. Kalamurthy	Establishment of British Influence in Mysore AD. 1760—1800.

(1)	(2)	(3)
21	Madras Institute of Development Studies (MIDS), Madras-20.	Colonialism Nationalism and Legitimation: A essay on Vaikundasamy Cult, Travancore by M.S. S. Pandian.
22	M.I.D.S., Madras-20	Land use pattern in Tamil Nadu by M. Thangaraj.
23	Do.	Spatial Pricing efficiency in Groundnut Markets in Tamil Nadu.
24	Do.	Evaluation of Industrial Policy in Madras Presidency 1900-47 by Padmini Swaminathan.
25	Do.	Technical Education and Industrial Development in Madras Presidency by Padmini Swaminathan.
26	Do.	The Critical issues in the Public Distribution System in India by C. Annadurai
27	G.D. Anantha Vijayakumari	Working class Movement : A study of conservancy workers in the City of Madras 1920-47 (Thesis).
28	Anna University, Madras-25	12th Annual Report 1990-91.
29	P & A. R. Department, Tamil Nadu.	Tamil Nadu Government - Servant Conduct, Rules 1973.
30	Do.	தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாடாளிகள் நடத்தை விதிகள் 1973.
31	கோ. கருப்புசாமி	கா. நமச்சிவாயரின் நாடகங்கள் : ஓர் ஆய்வு.
32	Shadaksha Raiah	History of Railway in Princely Mysore 1864-1941 (Thesis).
33	Ministry of Commerce, Government of India.	Export and Import Policy 1st April 1992-1997.
34	Ministry of Commerce, Government of India.	Hand Book of Procedures 1992-1997
35	National Archives of India, New Delhi.	Guidelines for control and prevention of Termite infestation in Archives and Libraries 1991.
36	Shantha Kumari (R.S.)	George Barlow and Administration in the Madras Presidency (Thesis).
37	P & A.R. Department, Tamil Nadu.	Business rules and Secretariat Instruction 1978.
38	D. Solomaa, Ponnuurai..	A historical study of St. Andrews Kirk (A.D. 1821) Madras, with special to its Architecture (Thesis).

SCHOLARS LIST FROM 1st JULY 1992 TO 30th SEPTEMBER 1992.

Serial number.	Name of the Scholar.	Purpose of Research.	Subject of Research.	Period.	
				From.	To.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
5869	Selvi N. Kalyani	M. Phil.	"Monetary System of Early Pandiyas"	1-7-1992	15-7-1992
5870	Tmt. T. Vijayalakshmi	M. Phil.	"Perceptive of Luthern Church and its impacts on the women (1800-1947)"	3-6-1992	2-6-1993
5871	Thiru K. Kanniah	Ph.D.	"Maritime activities and Urbanisation of Cuddalore."	5-7-1992	4-7-1993
5872	Sselvi K. Sarwani	Ph.D.	"Dr. M. thulakshmi Reddi's contribution to Society".	11-7-1992	10-7-1993
5873	Thiru R. S. Krishna	M. Phil.	"Aspects of Socio-Economic Changes in Tamil Nadu."	6-7-1992	5-7-1993
5874	Thirumathi M. Abraham	..	"Medical Education, Colonial Medicine Missionaries Educate" (1800-1961).	2-7-1992	1-7-1993
5875	Thiru John J. Paul	..	"The Development of the Modern Medical Profession". (1800-1947).	7-7-1992	6-7-1993
5876	Thiru P. G. Achuthanandam	..	"Parthasarathy temple" (1850-1950)	7-7-1992	22-7-1992
5877	Thiru G. Krishnameorthy	..	"Role of opposition in the Tamil Nadu Legislative Assembly" (1952-1961, 1962-1967) (Printed Books only).	12-7-1992	11-7-1993
5878	Thiru P. S. Mani	..	"தமிழ் இத்தியல் வரலாறு" (1883-1947).	18-7-1992	17-7-1993
5879	Thiru V. Manikkam	..	"Ballads on Kattabormann" (1798-1801)	10-7-1992	9-7-1993
5880	Thiru N. Viswanathan	..	"Growth of Textile Industry" (1881-1962).	9-6-1992	8-6-1993
5881	Selvi R. Sasikala	..	"Prohibition in Tamil Nadu Politics, legal laws and other materials" (1900-1992).	13-7-1992	27-7-1992
5882	Selvi K. Sankari	..	"Indian National Movement in South Arcot District."	14-7-1992	13-7-1993
5883	Thiru V. Saravanan	..	"Economics Transformation Tribals in Tamil Nadu" (1792-1961).	14-7-1992	13-7-1993
5884	Selvi S. Jayanthi	..	"Public Politics of Administration" (1700-1800)	17-7-1992	31-7-1992
5885	Thiru M. Rabi	..	"Zamindar System in Bodinayakanur" (1800-1961)	17-7-1992	16-7-1993

5886	Thiru. D.R. Sadasivam M. Phil.	.. "Economic Conditions of Informal Sector" ..	20-7-1992	3-8-1992
5887	Dr. K. Jayaraj Pandian Publish a book ..	"History of Madras" (1670-1900)	21-7-1992	20-7-1993
5888	Thiru N. Radhakrishnan M. Phil.	"Feminist Movement and Abolition of the Davadasi System in Tamil Nadu" (1800-1961) ..	22-7-1992	21-7-1993
5889	Thiru S. Mathu. Ganesan M. Phil.	"The Origin of the Davadasi system Fertility etc." (1885-1956).	22-7-1992	21-7-1993
5890	Selvi Sheela Menon Ph. D.	"History of Nair Brigad in Travancore" (1600-1940).	23-7-1992	22-7-1993
5891	Thiru A.M. Reiman Ph. D.	"Trade relationship between India and Malaysia (1900-1961)	24-6-1992	23-6-1993
5892	Thiru T. Raja M. Phil.	"History of the Coromandal Paravar" (1800-1961).	28-7-1992	27-7-1993
5893	Thiru C. Ulagaiah M. Phil.	"Life and work of Muvatu r Ramamirijiam Ammal" (1885-1960).	30-7-1992	13-8-1992
5894	Thirumathi C. Rejeswari Do.	"தேவதாசி அறியுநர் தருமம் மெய்ப்பிடுகு கோரல் அறிவு" (1600-1960)	30-7-1992	13-8-1992
5895	Dr. J. K. Bajaj Project	"Social and Politics" (1701-1906)	3-8-1992	2-8-1993
5896	Thiru. T. Natarajan Ph.D.	"Temple Entry Movement in South India" (1900-1947).	4-8-1992	3-8-1993
5897	Thirumathi P. V. Manoranjitham Do.	"Historical Perceptioo of Women of Paramalai Kallar Community of Madurai District" (1800-1950).	8-8-1992	7-8-1993
5898	Dr. S. M. Kamal Writing a Book	"Liberation Movement in South India" 1600-1801.	5-8-1992	4-8-1993
5899	Selvi B. Aruna Ph. D.	"History of Aspects of Economics History of Andhra with special reference to trade". (1858-1913).	5-8-1992	4-8-1993
5900	Selvi K. S. Ramadevi Project work	"Contribution of European Women in Madras Presidency" (1800-1947).	6-8-1992	5-8-1993
5901	Thiru Alexander, V. Booklet	"Dalots History and Development a Study" (1670-1961).	6-8-1992	5-8-1993
5902	Thiru David Hall Mathews Project Work	"Famine in India in the British Colonial period; History and Policy" (1860-1945).	6-8-1992	16-9-1992
5903	Thiru P. N. Srinivasa Publishing article in Magazine.	"National Movement in Our Cot ntry" (1600-1951) ..	10-8-1992	9-8-1993.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
5904	Dr. M. D. Srinivas	Post Doctoral .. Science, Technology and Society (1700—1961)	.. 6th August 1992.	5th August 1993.
5905	Thirumathi A. V. Lakshmi	M.Phill. .. "Position of Brahmin Women of Myslopore" (1600—1961)	.. 12th August 1992.	11th August 1993.
5906	Thiru K. Venkateswara Rao	M.A. II year. .. "Census of India" (1900—1961)	.. 11th August 1992.	25th August 1992.
5907	Thiru N. Ranganathan	M.Phill. .. "History of Salem District" (1792—1857)	.. 14th August 1992.	13th August 1993.
5908	Thiru H. S. Nataraja	Article. .. "Madras Journal of Literature and Science"	.. 17th August 1992.	23rd August 1992.
5909	Thiru K. Mariappan	Ph.D. .. "History of Education in Tamil Nadu" (1800—1957)	.. 17th August 1992.	16th August 1993.
5910	Thiru V. Selvakumar	Ph.D. .. "Archaeology-Pre-his'ory and Proto-history of Upper Vaigai Basin, Tamil Nadu" (1852—1961).	.. 18th August 1992.	1st September 1992.
5911	Thiru P. Daniel Jayaraj	Ph.D. .. "Relationship between Halle in Germany and Tamil Nadu" (1706—1800).	.. 20th August 1992.	19th August 1993.
5912	Thiru M. Rajiv Menon	Official .. "Engineering Battalion Regimental History" (1900—1950).	.. 27th August 1992.	10th September 1992.
5913	Thiru M. Sanderpandian	For Sovenir .. "Synopsis on Dr. Baliga's Archival activities during his period of service" (1935—1958).	.. 28th August 1992.	27th September 1992.
5914	Thiru R. N. Varma	Ph.D. .. "Social and Economic conditions under Maratha Rule" (1674—1857).	.. 29th August 1992.	28th August 1993.
5915	Thiru R. Rajagopalan	Ph.D. .. "History of Srivaisnava Brahmins of Tamil Nadu" (1700—1800).	.. 2nd September 1992.	16th September 1992.
5916	Thiru V. Kandasamy	Presenting paper .. "Freedom Movement in India" (1914—1947 A.D.)	.. 8th September 1992.	7th September 1993.
5917	Thirumathi T. Kamali	Project .. "Women and Crime in Tamil Nadu" (1850—1950)	.. 7th September 1992.	6th September 1993.
5918	Thiru S. Karuppasamy	Ph.D. .. "History of Thirukkural Research" (சுலிசெர்த்துள்ளல்)	.. 7th September 1992.	6th September 1993.
5919	Thiru P. Kandaswamy	Ph.D. .. "Kamarej and his Times" (1920—1961)	.. 17th August 1992.	16th August 1993.

5920	Thiru T. Gnana Balan	Pub'isher in Tamil daily.	"History of Madras City" (1800—1900)	14th September 1992.	28th September 1992.
5921	Thiru P. Sivakumar	Proj ct w rk	"Role of Justice Party in Tamil Nadu" (1921—1927)	14th September 1992.	28th September 1992.
5922	Thirumathi R. Padmini	Ph.D.	"History of the Thuluva Vellalas" (1860—1960)	18th September 1992.	17th September 1993.
5923	Thiru Katten Micheal	Ph.D.	"Telugu Social History" (1780—1900)	17th September 1992.	1st October 1992.
5924	Thiru C. Subramanian	Ph.D.	"Depressed Class Movements in Tamil Nadu" (1885—1961)	22nd September 1992.	21st September 1993.
5925	Thiru P. J. X. Vedanayagam	Sov nir	"Constitution of Court at Cuddalore and past Judges."	18th September 1992.	17th October 1992.
5926	Thirumathi K. Vijaya	M.P. ill.	"Pregnant, Maternity and Child Welfare problems with reference to Urban and Rural Areas" (1800—1961).	24th September 1992.	23rd September 1993.
5927	Thiru R. Vaidyanathan	Pub sh : Book	"Postal History of State of Cochin" (1760—1866)	24th September 1992.	23rd September 1993.
5928	Thirumathi Saroja Sundararajan	Posi Do toral	"Pre-Gandhian Politics in Madras Presidency" (1884—1960.)	24th September 1992.	23rd September 1993.
5929	Thiru Plus, M.C.	M.I. ill.	"Urban Growth of Cochin" (1600—1800)	24th September 1992.	23rd September 1993.
5930	Thiru R. Ravi Kumar	M.P. ill.	"திருநெல்வேலி கோயில்கள்" (1800—1920)	23rd September 1992.	7th September 1992.
5931	Thirumathi M. Thilakavathy	Ph.D.	"Textile Industry in Tamil Nadu" (1947—1960)	21st September 1992.	20th September 1993.
5932	Thiru Bolloom Raju	Ph.D.	"History of Godavari and Krishna Irrigation Project and their contribution to Andhra" (1850—1900).	24th September 1992.	23rd September 1992.
5933	Thiru Selvanathan	Ph.D.	"Growth of Nationalism" (1800—1947)	7th October 1991.	6th October 1991.
5934	Selvi Bysaw Sunitiha	M.P. il.	"Position of woman in the Aryavays" (1600—1930)	8th October 1992.	7th October 1992.
5935	Thiru M. Sendurpaudian	For love ir	"Synopsis on Dr. Baliga's Archival activities during his period of service" (1935—1958.)	28th September 1992.	27th October 1992.

தமிழ்ப் புகதி

பிரதாய முதலியார் சரித்திரம்—தொடர்ச்சி.
மாமூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை

41. நியாயவாதிகள்.

மொட்டைத் தலைச்சிக்குக் கூந்தல் அழகியென்று பெயர் வைத்ததுபோல, விக்கிரமபுரியில் நியாய சாஸ்திரந் தெரியாதவர்களெல்லாரும் நியாயவாதிகளாக நியமிக்கப்பட்டிருந்தார்கள். அவர்களையெல்லாம் ஞானாம்பாள் வரவழைத்துப் பின்வருமாறு பிரசங்கித்தாள். “உலகத்தில் நடக்கிற வர்த்தகம், வியாபாரம், பல தொழில்கள், கொள்ளல், விற்றல், பரபத்தியங்கள், தாயபாகங்கள் முதலிய பரஸ்பர நிபந்தனைகளைப்பற்றி எண்ணிற்றந்த சட்ட திட்டங்களும், ஒழுங்குகளும், மனுந்திகளும், நியாயப் பிரமாணங்களும் உண்டாயிருக்கிறபடியாலும், அந்த ஒழுங்குகளையெல்லாம் ஒவ்வொருவனுங் கற்றுக் கொண்டு நியாயசபைகளில் விவகரிப்பது கஷ்டசாத்தியம் ஆகையாலும், சட்டந்தெரியாத பாமர ஜனங்களுக்கு உபகாரார்த்தமாக நியாயவாதத் தொழில் சகல தேசங்களிலும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. நியாயவாதிகள் துன்பம் அடைந்தவர்களுக்குத் துணைவர்களாயும் ஆஸ்திகளை இழந்தவர்களுக்கு அடைக்கல ஸ்தானமாயும், பாத்தியக் கிரமங்களுக்குப் பாதுகாவலராயிருக்கிறார்கள். நியாயவாதிகளே நியாய சாஸ்திரந் தெரியாமலிருப்பார்களானால் அவர்கள் மற்றவர்களுக்கு எப்படிச் சகாயஞ் செய்க்கூடும்? குருடனுக்குக் குருடன் வழிகாட்டவும், செவிடனுக்கு ஊமையன் உபதேசிக்கவும் கூடுமா? கூடாதாகையால், நியாயவாதிகள் சகலசாஸ்திர பண்டிதர்களாயிருக்க வேண்டும். நியாயஸ்தலங்களில் சகலவிதமான வழக்குகளும் வருகிறபடியால் அந்த வழக்குகளுக்குச் சம்பந்தமான சகல சட்டங்களும் நியாயவாதிகளுக்கு உள்ளங்கை நெல்லிக்கனீபோலப் பாடமாயிருக்க வேண்டும். ஒரு அற்பத் தொழிலாளி கூட, வெகுகாலம் பிரயாசப்பட்டுக் கற்றுக் கொண்டு பிறகு அந்தத் தொழிலிற் பிரவேசிக்கிறான். அப்படியானால் வக்கீல் வேலையைக் கற்றுக்கொள்வதற்கு ஒவ்வொருவனும் எவ்வளவு பரிசிரமப்படவேண்டும்? யுத்த சாஸ்திரந் தெரியாதவன் யுத்தத்திற் பிரவேசித்ததுபோலவும், மாலுமி சாஸ்திரந் தெரியாதவன் மரக்கலம் ஓட்டப் புகுந்ததுபோலவும், நியாய சாஸ்திரந் தெரியாத நியாயவாதி எப்போதும் பரம சங்கடப்பட ஹேதுவாகுமாகையால் நியாயவாதிக்குச் சகல சாஸ்திரங்களும் விவகார அநுபோகங்களும் தெரிந்திருக்க வேண்டும்.

வக்கீல் ஒரு வழக்கை அங்கீகரித்துக் கொள்வதற்கு முன், அதை நன்றாக பரிசோதித்து நியாய வழக்காயிருந்தால் மட்டும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமே தவிர, அநியாய வழக்குகளை அங்கீகரிக்கக்கூடாது. வக்கீல் தன்னிடத்தில் வருகிற வழக்காளிகளின் சங்கதிகளைப் பூராயமாய் விசாரித்தால் பெரும்பாலும் உண்மையைக் கண்டுபிடிப்பது பிரயாசையாய் இராது. ஒருவன் கொலை செய் திருப்பதாக வக்கீலுக்கு உண்மை தெரிந்த பிற்பாடு, அவன் கொலையே செய்யவில்லையென்று வக்கீல் பேசுவது தெய்வ சம்மதமாகுமா? அந்த வக்கீலினுடைய மனசாக்கிக்குத் தான் பொருத்தமாயிருக்குமா? ஒருவன் திருடனென்று வக்கீலினுடைய மனசுக்குத் தெரிந்திருக்க அவன் திருடவேயில்லையென்று வக்கீல் சலஞ் சாதிப்பது எவ்வளவு பெரிய அக்கிரமம்? அந்தக் கொலையை யுங் களவையும் வக்கீலை செய்திருந்தால் எவ்வளவு தோஷமோ அவ்வளவு தோஷம் வக்கீலைச் சாராதா? ஒருவன் பொய்ப் பத்திரத்தை உண்டு பண்ணினதாக வக்கீலுக்குப் பரிஷ்காரமாய்த் தெரிந்தபிறகு, அந்தப் பத்திரம் உண்மையென்று வக்கீல் வாதித்தால் அந்தப் பத்திரத்தைச் சிருஷ்டி செய்தவனுக்கும் வக்கீலுக்கும் என்ன பேதமிருக்கிறது? இந்த வழக்காளியும் மனதறியப் பொய்யாதரவை உண்டு பண்ணினான். வக்கீலும் மனதறியப் பொய் பத்திரத்தை மெய்ப் பத்திரமென்று சாதித்தான். ஆகையால் அவர்களிருவருங் குற்ற விஷயத்தில் துல்லியமாயிருக்கிறார்கள். ஒரு வழக்கு நிர்ந்தோஷமாகக் காணப்படுகிற பக்கத்தில், சில அற்ப விஷயங்களில் இப்படியோ அப்படியோ என்கிற சந்தேகமிருந்தாலுங் கூட, அந்த வழக்கை வக்கீல் ஏற்றுக்கொள்ளத் தடையில்லை. ஏனென்றால் உண்மையைக் கண்டுபிடிப்பது கோர்ட்டாருடைய கடமையெய்ல்வது வக்கீலுடைய கடமையல்ல. அன்றியும் ஒரு சாக்கி பொய்யென்று ஸ்தாபிக்கப்படுகிற வரையில் அதை மெய்யென்றே உக்கிரவேண்டியது சுபாவ முறைமையாயிருக்கிறது. சில வக்கீல்கள் வழக்கின் தன்மையை யோசிக்காமல், வந்த வழக்கு எந்த வழக்காயிருந்தாலும் உடனே அங்கீகரித்துக்கொண்டு தங்களுடைய

மனசாக்கிக்கு விரோதமாகக் கறுப்பை வெள்ளையென்றும், வெள்ளையைக் கறுப்பென்றும் வாதித்துப் பெயரைக் கெடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். அவர்களுக்கு அதியாய வாதிகள் என்கிற பெயர் பொருந்துமேயல் லாமல், நியாயவாதிகள் என்கிற பெயர் பொருந்துமா?

ஒரு வழக்கை வக்கீல் அங்கீகரிக்கும்போது அது துர் வழக்கென்று தெரியாமலிருந்து பிறகு எப்போது தெரிந்தாலும், அதை உடனே நினைத்து விடவேண்டியது வக்கீலின் கடமை யாயிருக்கிறது. ஒருவனுடைய கஷ்டிய வக்கீல் பார்வையிட்டு அந்த அங்கீகரிக்கமாட்டேனென்று நிராகரித்த பின்பு, அவனுடைய எதிரியின் கஷ்டியையும் வக்கீல் ஏற்றுக் கொள்வது முறையல்ல. ஏனென்றால் எந்தக் கஷ்டிக்காரனுடைய வழக்கை வக்கீல் முந்திப் பார்வையிட்டாரோ, அந்தக் கட்சிக்காரனுடைய ரகசியங்களும் பலா பலங்களும் வக்கீலுக்குத் தெரிந்திருக்குமானதாலும் அவைகளை அந்தக் கஷ்டிக்காரனுக்கு விரோதமாகவும் எதிர்க் கஷ்டிக்காரனுக்குச் சாதக மாகவும் உபயோகிக்கும்படியான துர்ப்புத்தி வக்கீலுக்கு உண்டாகு மானதாலும், வக்கீல் எதிர்க்கட்சியை ஏற்றுக் கொள்ளுவது தர்மமல்ல. வக்கீலிடத்தில் வருகிற கஷ்டிக்காரன் அறிபாப் புத்தியினால் ஆதார மற்ற வழக்கைச் செய்ய யத்தனிக்கிறானென்று வக்கீலுக்குத் தெரிந்தமாதிரித்தில், அவன் வீண் வழக்காடி நஷ்டப்படாதபடி, அவனுக்கு வக்கீல் புத்தி போதிக்க வேண்டும். சமாதானப்படுத்த வேண்டியதும் வக்கீலின் கடமையாயிருக்கிறது. வக்கீல்கள் தங்க ளுடைய சொந்தப் பிரயோஜனத்துக்காக வழக்குகள் சமாதான மாகாதபடி விக்கினஞ் செய்கிறார்களென்றும் அபவாதத்துக்கு வக்கீல்கள் இடங்கொடுக்கக்கூடாது.

ஒர் துர் நியாயவாதியானவன் கஷ்டிக்காரனைக் கண்டவுடனே “ உன்னுடைய அதிர்ஷ்டந்தான் உன்னை என்னிடத்திற் கொண்டு வந்துவிட்டது. என்னிடத்தில் எப்போது வந்தாயோ அப்போதே உன்னுடைய காரியமெல்லாம் அனுகூலந்தான், வல்லவனுக்கு புல்லும் ஆயுதம் என்பதுபோல உன்னுடைய வழக்கு எப்படிப் பட்ட வழக்காயிருந்தாலும் ஐயித்துக் கொடுக்கிறேன். உன்னுடைய எதிரியைத் தலைகாட்டாதபடி அடிக்கிறேன். அவன் லா (Law) மேலேபோனால் நான் ஈக்விட்டி (Equity) மேலே போவேன். அவன் தர்ம சாஸ்திரத்தை ஆதாரமாகக் காட்டினால் நான் இங்கிலீஷ் லாவைக்கொண்டு வெல்லுகிறேன். அவன் பிரஞ்சு லாவைப் (French Law) பிரயோகித்தால் நான் ஜெர்மன் லாவைப் (German Law) பிரயோகிக்கிறேன். அவன் ஜெர்மன் லாவால் என்னை அடித்தால் அவனை ரோமன் லாவால் (Roman Law) அடிக்கிறேன்” என்று மெய்யாகவே யுத்தத் துக்குப் புறப்படுகிறவன்போல் வீர சல்லாபங் கூறுகிறான். மதில்மேல் ஏறிய பூனை போலவுஞ் சேற்றில் நட்ட கம்பம்போலவும் வியாஜ்ஜியம் எந்தப் பக்கந் தீருமென்பது நிச்சயமில்லாமலிருக்கிற வக்கீல் நம்பிக்கையான வார்த்தைகளைச் சொல்லிக் கட்சிக்காரர்களை ஏமாற்றுவது தர்மமா?

வியாஜ்ஜியத் தொகையையும் வக்கீலினுடைய பிரயாசத்தையு மும் வழக்காளியினுடைய நேர் நிர்வாகத்தையு மும் யோசித்து, அதற்குத் தக்கபடி கிரமமான பீசு (Fees) வக்கீல் வாங்க வேண்டுமே தவிர, அதிகப் பீசு கேட்பது கிரமமல்ல. வியாஜ்ஜி யக்காரனுக்குப் பலசெலவுகளுந் துன்பங்களும் நேரிடுகிறபடியால் வக்கீலும் அதிகப் பீசு வாங்கி அவனைத் துன்பப்படுத்துவது நியாயமல்ல. ஒரு வழக்காளி தோற்கிறபக்கீத்தில் அவன் கொடுத்த பீசுகளுஞ் செய்த செலவுகளும் அவனுக்கு மறுபடியும் கிடைக் கிறதற்கு மார்க்கமில்லாமல் நஷ்டம் அடைகிறான். அவன் ஐயிக்கிற டக்ஷீத்தில் சட்டத்திற் குறிக்கப்பட்ட கிரமமான பீசு மட்டும் அவனுக்கு எதிரியினாற் கிடைக்குமேயல்லாமல் அவன் அதிகமாகக் கொடுத்த பீசு அவனுக்கு கிடைக்க வழியில்லை. ஆகையால் இந்த விஷயங்களையெல்லாம் வக்கீல்கள் யோசித்துப் பீசு வாங்குகிற விஷயத்தில் அதிகிரமமிக்கக் கூடாது. துன்பப்படு கிறவர்களுக்குச் சகாயஞ் செய்ய வேண்டியது எல்லாருடைய கடமையாகவுமிருப்பது போலவே வக்கீல்க்கும் முக்கிய கடமையாயிருக்கிறது. சொத்து நஷ்டமாவது அல்லது சரீரத் துன்பமாவது அடைந்து, பீசு கொடுக்க நிர்வாகமில்லாத பரம ஏழைகளிடத்தில் வக்கீல்கள் ஒன்றும் வாங்காமல் அவர்களுடைய கஷ்டியப் பேசிச் சாதிப்பார்களானால், அவர்களுக்குப் பரம சுகிந்தமும் சீர்த்தியு மாயிருக்கும். மற்றவர்கள் பொருள் கொடுத்துச் சம்பாதிக்கிற புண்ணியம் வக்கீல்களுக்கு வாய் வார்த்தையால் வருகிறபடியால்

அவர்கள் எப்போதும் ஆபத்தசகாயிகளாயும் தீனோபசாரிகளாயு
மிருக்க வேண்டும். அந்த ஏழைகளுக்குப் பொருளுதவி வேண்டு
மானாலுஞ் செய்து அவர்கள் ஜயித்தபின்பு அந்தத் தொகையை
வாங்கிக் கொள்வதும் பெரிய உபகாரம்தானே !.

சில தேவதைகள் அடிக்கடி பலி கேட்பதுபோலச் சில ,
வக்கீல்கள் ஒரு வழக்கில் அடிக்கடி பீசு கேட்பதாகக் கேள்விப்படு
கிறோம். எப்படியென்றால் அவர்கள் வியாஜ்ஜிய ஆரம்பத்திலே
சரியான பீசு வாங்கியிருக்கப் பிறகு வியாஜ்ஜியம் முதல் விசாரணை
யாகும் போது வேறு பீசு கொடுக்கவேண்டுமென்றும் கொடாத
வரையில் கோர்ட்டில் ஆஜராகமாட்டோமென்றும் பிடிவாதஞ் செய்கிறார்
கள். கஷிக்காரனுக்கு வேறே மார்க்கமில்லாமையால் அப்போதும் பீசு
கொடுக்கிறான். பிறகு சாக்ஷி விசாரணையாகும்போதும் வக்கீல்கள்
கோர்ட்டுக்கு வரமாட்டோமென்று படுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள்.
அல்லது வேறொரு கோர்ட்டில் அதிகப் பீசு வருவதாகச் சொல்லிப்
பயண சந்நாகமாயிருக்கிறார்கள். அப்போதும் அவர்களுக்குத்
தக்ஷிணை கொடுத்து வசப்படுத்த வேண்டியதாயிருக்கிறது. இப்படி
யாகச் சிவில் விஷயமாவது அல்லது கிரிமினல் விஷயமாவது
விசாரணையாகிற ஒவ்வொரு தினத்திலும் புதிது புதிதாக வக்கீலுக்குக்
காணிக்கைக் கொடுத்துக் கஷிக்காரன் பிணக்காரன் ஆகிறான்.
ஒரு வழக்குக்காக வக்கீல் பூரண பீசு வாங்கிக் கொண்டு அதைக்
கோர்ட்டில் தாக்கல் செய்த பின்பு, அந்த வழக்கு வேறொரு
கோர்ட்டுக்கு அனுப்பப்படுகிற பக்ஷத்தில் அந்தக் கோர்ட்டிலும் பேசு
அந்த வக்கீலுக்குப் பாத்தியமிருந்தாலுங்கூட வேறு பீசும் போகவர
வழிச் செலவு, படிச்செலவு முதலியவைகளும் வாங்கிக் கொண்டு
தான் அந்த வக்கீல் மற்றொரு கோர்ட்டுக்குப் போகிறார். குறித்த
தினத்தில் விசாரணையாகாத பக்ஷத்தில் மறுபடியும் வேறு பீசும்
படிச்செலவுகளும் வக்கீல் வாங்கிக் கொள்ளுகிறார்.

சில வக்கீல்கள் பல ஜில்லாக்களில் வழக்குகளை வாங்கிக்
கொண்டு பூப்பிரதக்ஷணஞ் செய்து வருகிறார்கள். அவர்களைக்
காலையிற் காசியிற் பார்க்கலாம் ; மத்தியானத்தில் மதுரையிற்
பார்க்கலாம் ; அந்தி நேரத்தில் அயோத்தியிற் பார்க்கலாம்
அவர்கள் ஆசையையே இறகாகக் கொண்டு பக்ஷிபோற் பறந்து
திரிகிறார்கள். அவர்களுக்கு ரெயில் வண்டி வேகமும் போதாம
யினால் தந்தித் தபால் வழியாய்ப் பிரயாணஞ் செய்யக் கூடாம
லிருப்பதற்காகச் சர்வசதா விசனப்படுகிறார்கள். இந்த விசுவ
சஞ்சாரிகளிடத்தில் வியாஜ்ஜியங்களைக் கொடுப்பதைப் பார்க்கிலும்
சகல அஸ்தாந் தரங்களையும் அக்கினிக்குத் தத்தஞ் செய்துவிடுவது
நன்மையாயிருக்கும். ஒரு ஊரைவிட்டு மற்றொரு ஊருக்குப்
போகிற வக்கீல் தனக்காக வேறொரு வக்கீலை ஆஜராகும்படி
சொல்லிவிட்டுப் போவது வழக்கமாயிருக்கிறது. இந்த வழக்கம்
யாரால் எக்காலத்தில் ஏற்பட்டதென்பது ஒருவருக்குத் தெரியாது.
ஒரு வக்கீல் கஷிக்காரனிடத்தில் பீசு வாங்கிக் கொண்டு அவனுடைய
வழக்கு முழுமையும் தானே சுயமாக நடத்துவதாக ஒப்புக்
கொண்டிருக்க, அந்த உடன்படிக்கைக்கு விரோதமாக அந்த வக்கீல்
வேறொரு வக்கீலை எப்படி நியமிக்கக் கூடும்? கவர்ன்மென்டா
ரால் நியமிக்கப்பட்ட ஒரு உத்தியோகஸ்தன் சுயமே வேலை
பாராமல் தன்னுடைய ஸ்தானத்தில் வேறொரு உத்தியோகஸ்தனை
நியமிக்கக் கூடுமா? ஒரு காரியஸ்தன் எசமானுடைய உத்தர
வில்லாமல் தனக்குப் பதிலாக வேறொரு காரியஸ்தனை நியமித்து
விட்டு நினைத்தபடி திரியலாமா? இந்த வினாக்களுக்கு யாவரும்
எதிர்மறையாக உத்தரம் சொல்லுவார்களென்று நம்புகிறோம்.
அப்படியானால் ஒரு கஷிக்காரனால் நியமிக்கப்பட்ட வக்கீல்
தனக்காக ஆஜராகிப் பேசும்படி வேறொரு வக்கீலுக்கு எப்படி
அதிகாரங் கொடுக்கக்கூடும்? ஒரு வக்கீல் சம்பந்தப்பட்ட வழக்கைக்
கோர்ட்டார் விசாரிக்கப் போகிற தற்சமயத்தில் அந்த வக்கீல்
வேறொரு வக்கீலை நியமித்துவிட்டுப் போகிறபடியால், அந்தப்
புது வக்கீலுக்கு வியாஜ்ஜிய நடவடிக்கைகளைப் பார்க்க மனமு
மில்லாமல் நேரமுமில்லாமல் அநேக வழக்குகள் அதோகதியாய்ப்
போகின்றன. சில சமயங்களில் அந்தப் புது வக்கீலுக்குங் கஷிக்
காரன் தஸ்தூரி கொடுத்துப் பலவிதத்திலும் நஷ்டம் அடைகிறான்.
தன்னுடைய வக்கீல் ஆஜராகாமற் போனதினால் நஷ்டம் அடைந்த
கஷிக்காரன் அந்த நஷ்டத்துக்காக வக்கீல்மேலே தாவாச் செய்ய
யாதொரு தடையுமில்லை. ஒரு வக்கீலுக்காக வேறொரு வக்கீல்
ஆஜராகிற வழக்கம் அக்கிரமத்திலே பிறந்து, அக்கிரமத்திலே
வளர்ந்து, அக்கிரமத்திலே நிலைமை பெற்றிருப்பதால் அதை
ஒவ்வொரு கோர்ட்டாரும் திக்காரஞ் செய்யவேண்டும். அந்தத்

துர்வழக்கம் மேலான கோர்ட்டுகளிலும் நடந்துவருவதாகச் சிலர் சொல்லுகிறார்கள். அக்கிரமத்தைக் கிரமமாக்கவும் கிரமத்தை அக்கிரமமாக்கவும் ஒரு கோர்ட்டாருக்கும் அதிகாரமில்லையென்பது பொது விதியாயிருக்கிறது.

வக்கீல் தனக்குள்ள நேரத்தையும் சாவகாசத்தையும் தன்னுடைய சக்தியையும் ஆலோசித்து, மிதமாக வியாஜீஜியங்களை அங்கீகரிக்க வேண்டுமே தவிரப் பொருளாசையினாற் பல ஊர்களிலும் எண்ணிக்கையில்லாத வியாஜீஜியங்களை வாங்கிக் கொண்டு, ஒன்றையுங் கவனிக்க நேரமில்லாமல் திண்டாடப்படக் கூடாது. வக்கீலுடைய சக்திக்குமேற்பட்ட வழக்குகளை வாங்குவது கஷ்டிகாரர்களுக்கு நஷ்டகரமாயும் வக்கீலுடைய சாரீர சௌக்கியத்துக்கே குறைவாகவும் முடியும். ஒரு வழக்கை வக்கீல் அங்கீகரித்துக் கொண்டால், அது அநுகூலிக்கும் பொருட்டு வக்கீலாற் கூடிய மட்டும் பரிசிரமப்பட்டுமே. அந்த வழக்கின் சாராம்சங்களையும் சகல சங்கதிகளையும் வக்கீல் நன்றாகக் கவனித்து, அதற்கேற்ற சட்டங்களையும் சாஸ்திரங்களையும் மேற்கோர்ட்டாருடைய சித்தாந்தங்களையும் எதிர்க் கஷ்டியின் துர்ப்பலங்களையும் எடுத்துக் காட்டி, சபா கம்பமில்லாமல் வாசக தாட்டியாகவும் சமய ரஞ்சிதமாகவும் வாதிக்க வேண்டும். ஆனால் நடந்த காரியங்களை வக்கீல் விவரிக்கிற விஷயத்தில், கஷ்டிகாரன் சொன்னபடி விவரிக்க வேண்டுமேயல்லாது நூதன சங்கதிகளைச் சிருஷ்டிப்பதும் கஷ்டிகாரனுக்குச் சாஷி திட்டம் பண்ணிக்கொடுப்பதும் வக்கீலுடைய வேலையல்ல. சில வக்கீல்கள் எதைக் கிரமமென்று ஒரு வழக்கில் வாதித்தார்களோ அதைத்தானே அக்கிரமென்று வேறொரு வழக்கில் வாதிக்கிறார்கள். பிள்ளைகளுக்குத் தகுந்த வயசு வராமலிருக்கும் போது தகப்பன் எந்தக் காரணத்தைப் பற்றியும் சொத்துக்களை விநியோகஞ் செய்யக்கூடாதென்றும், அப்படி விநியோகஞ் செய்தால் தகுந்த வயது வந்தவுடனே பிள்ளைகள் ஆக்சேபிக்கலா மென்றும், ஒரு வழக்கில் வக்கீல் வாதிக்கிறார். பிறகு அந்த வக்கீல்தானே அன்றையத்தினம் விசாரணையாகிற வேறொரு வழக்கில் பிள்ளைகள் பாலியர்களாயிருக்கும்போது தகப்பன் யதேச்ச விநியோகஞ் செய்யலாமென்றும் பிள்ளைகள் ஒரு காலத்திலும் அதை ஆக்சேபிக்கக்கூடாதென்றும் வாதிக்கிறார். யாதொரு காரண முயில்லாமல் புருஷனைவிட்டு வெளிப்பட்டுப் போய்விட்ட ஸ்திரீக்குப் புருஷன் பிரத்தியேகமான ஜீவனாம்சங் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஒரு வழக்கில் வக்கீல் வாதிக்கிறார். அதே விதமான வேறொரு வழக்கில் புருஷன் பெண்சாதிக்கு ஜீவனாம்சங் கொடுக்க வேண்டியதில்லையென்று வாதிக்கிறார். இப்படியாகச் சமயத்துக்குத் தக்கபடி வழக்குக்கு வழக்கு பரஸ்பர விரோதமாக வக்கீல் செய்யும் வாதம் துர்வாதம் அல்லவா?

சகல வழக்குகளிலும் சாஸ்திரமும் நியாயமும் ஒரே தன்மையாயிருக்குமே யல்லாது வழக்குக்கு வழக்கு பேதிக்குமா? ஆனால் நடந்த சங்கதிகளிலும் விஷயாந்திரங்களிலும் பேதமிருக்குமானால் அந்தந்த வியாஜீஜிய ரீதிக்குத் தக்கபடி வெவ்வேறு விதமாக வாதிப்பது கிரமமே. எப்படியென்றால் தகப்பன் ஊதாரியாயும் ஆராதாரிக்காரனாயும் துர்த்தவாயிருந்து, சிறு பிள்ளைகளுடைய ஹிதத்துக்கு விரோதமாகச் சொத்துக்களைத் துர்விநியோகஞ் செய்ய திருப்பானானால், அந்த விநியோகஞ் செல்லாதென்று வக்கீல் ஆக்சேபிக்க என்ன தடையிருக்கிறது? வேறொரு வழக்கில் தகப்பன் பிள்ளைகளுடைய ஹிதத்தை நாடியே குடும்ப உபயோக கார்த்தமாக சத்விநியோகஞ் செய்திருந்தால் அந்த விநியோகஞ் செல்லுமென்று வக்கீல் வாதிக்கவும் பிரதிபந்தமில்லை. ஒரு வழக்கில் புருஷன் ஒரு பரஸ்திரீயைச் சேர்த்துக்கொண்டு தன் பத்தினியை நிஷ்காரணமாக அடித்து துரத்தி அநியாயஞ் செய்திருப்பானானால், அவன் பெண்சாதிக்குப் பிரத்தியேக ஜீவனாம்சம் கொடுக்க வேண்டுமென்று வக்கீல் வாதிக்கலாம். வேறொரு வழக்கில் பெண்சாதி யாதொரு காரணமுயில்லாமல் ஸ்வேச்சையாய்ப் புருஷனை விட்டு விலகிப் போயிருப்பானானால், அவள் பிரத்தியேக ஜீவனாம்சத்துக்கு அபாத்தியஸ்தியென்று வக்கீல் பேச என்ன விக்கினமிருக்கிறது? இப்படிப்பட்ட விஷய பேதமான வழக்குகளில் வக்கீல் வெவ்வேறு விதமாக வாதிக்கலாமே யல்லாது ஒரே தன்மையான வழக்குகளில் வித்தியாசமாகப் பேசுவது விபரீதமல்லவா? நியாயவாதிகள் நியாயாதிகளுக்கு அடுத்தபடியிலிருப்பதாலும், ஒருக்கால் அவர்கள் நியாயசனத்தில் ஏறவுங் கூடுமாகையாலும், நியாயவாதிகள் நீதிமான்களையும் சர்வ குணோத்தமர்களாயும் பிரகாசிக்க வேண்டும்” என்றாள்.

42. சுதேச பாஷாபிவிருத்தி, தமிழின் அருமை.

முந்தின அதிகாரத்தில் கூறியபடி ஞானம்பாள் வக்கீல்களுக்கு நியாயபோதஞ் சொல்தபிறகு மறுபடியும் அவர்களைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறாள் : “இங்கிலீஷ் அரசாங்கியில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிற தமிழ்க் கோர்ட்டுகளில், சில தமிழ் நியாயவாதிகள் தமிழில் வாதிக்காமல் “இங்கிலீஷில் வாதிக்கிறார்களென்று கேள்விப்படுகிறோம். தேசபாஷையுந் தமிழ்! கோர்ட்டில் வழங்கா நின்ற பாஷையுந் தமிழ்! நியாயாதிபதியுந் தமிழர்! வாதிக்கிற வக்கீலுந் தமிழர்! மற்ற வக்கீல்கள் கக்ஷிக்காரர் முதலானவர்களுந் தமிழர்களே! இப்படியாக எல்லாந் தமிழ் மயமாயிருக்க அந்த வக்கீல்கள் யாருக்குப் பிரிதியார்த்தமாக இங்கிலீஷில் வாதிக்கிறார்களோ தெரியவில்லை! அப்படி வாதிக்கிறதினால் அவர்களுக்குத் தான் என்ன சிலாக்கியம்? மற்றவர்களுக்குத் தான் என்ன பாக்கியம்? நியாயாதிபதியாவது அல்லது வக்கீலாவது இங்கிலீஷ் காரராயிருக்கிற பக்ஷத்தில், இங்கிலீஷில் வாதிப்பது நியாயமாயிருக்கலாம். தமிழ் நியாயாதிபதி முன்பாகத் தமிழ் வக்கீல் இங்கிலீஷில் வாதிப்பது ஆச்சரியமல்லவா? ஜனங்களுக்கு இங்கிலீஷ் தெரியாதாகையால் ஐரோப்பியர்கள்கூட இத்தேச பாஷையில் பரிஷேகொடுக்க வேண்டுமென்றும் அவர்கள் தேச பாஷையாலே சம்பாஷிக்க வேண்டுமென்றும் சட்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் அந்தப்படி பரிஷேக கொடுத்து வருவதுமன்றிக் கட்சிக்காரர்கள் எட்டத்தில் தேசபாஷையிலே சம்பாஷிக்கப் பிரியப்படுகிறார்கள். அப்படியிருக்கச் சுதேசிகளான வக்கீல்கள் சொந்தப் பாஷையைத் தள்ளிவிட்டு அந்நிய பாஷையில் வாதிப்பது அசந்தர்ப்பமல்லவா! தங்களுக்குத் தமிழில் நன்றாகப் பேசத் தெரியாமையினால் இங்கிலீஷில் வாதிப்பதாகத் தங்களுக்குக் கௌரவம் போலச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்கள். சுய பாஷை பேசத் தெரியாமலிருப்பதுபோல இழிவான காரியம் வேறொன்றிருக்கக் கூடுமா? ஒரு ஐரோப்பியர் தம்முடைய சுயபாஷையில் தமக்குப் பேசத் தெரியாதென்று சொன்னால் இந்த வக்கீல்களே அவரை பழிக்க மாட்டார்களா? அப்படியே தங்களுடைய சுயபாஷையில் தங்களுக்கு வாதிக்கத் தெரியாதென்று சொல்வது அவர்களுக்கு அவமானம் அல்லவா?

நியாய சாஸ்திரங்களெல்லாம் இங்கிலீஷ் பாஷையிலிருப்பதாலும், இங்கிலீஷிலிருக்கிற நீதிவாக்கியங்களுக்குச் சரியான பிரதிபதங்கள் தமிழில் இல்லாமையாலும், தாங்கள் இங்கிலீஷ் பாஷையை உபயோகிப்பதாகச் சில வக்கீல்கள் சொல்லுகிறார்கள். இங்கிலீஷ் வார்த்தைகளுக்குச் சரியான பிரதிபதங்கள் தமிழில் இல்லை என்று வக்கீல்கள் சொல்வது அவர்களுடைய தெரியாமையேயல்லாமல் உண்மையல்ல. தமிழ் நூல்களைத் தக்கபடி அவர்கள் ஆராய்ந்தால், பிரதிபதங்கள் அகப்படுவது பிரயாசமா? அப்படித்தான் இரண்டொரு சங்கேத வார்த்தைகளுக்குத் தமிழிலாவது சமஸ்கிருதத்திலாவது பிரதிபதங்கள் அகப்படாத பக்ஷத்தில், அந்த வார்த்தைகளை மட்டும் இங்கிலீஷிலே பிரயோகித்தால் அவர்களை யார் கோபிக்கப் போகிறார்கள்? தமிழிலே வாதித்தால் இங்கிலீஷ் மறதியாய்ப் போகுமென்கிற பயத்தினால் சிலர் இங்கிலீஷிலேயே வாதிக்கிறார்கள். அவ்வளவு சொற்பத்தில் மற்றதுபோகிற இங்கிலீஷ் இந்த வக்கீல்களுடன் எத்தனைநாள் கூடிவாழ்ப்போகிறது? வக்கீல்கள் இங்கிலீஷில் வாதிப்பது அக்கிரமென்று சில தமிழ் நியாயாதிபதிகளுக்குத் தெரிந்திருந்தும், அதைத் கண்டித்தால் தங்களுக்கு இங்கிலீஷ் தெரியாதென்று வக்கீல்களும் மற்றவர்களும் நினைப்பார்களென்று எண்ணி, இங்கிலீஷ் வாதத்துக்கு இடங்கொடுத்து வருகிறார்கள். பின்னும் அந்த நியாயாதிபதிகளும் கோர்ட்டுகளில் எப்போதும் இங்கிலீஷையே உபயோகப்படுத்தி அநேக நடவடிக்கைகளை இங்கிலீஷிலே நடத்துகிறார்கள். சில சமயங்களில் வக்கீலும் நியாயாதிபதிகளும் இங்கிலீஷ் நன்றாகப் படியாதவர்களானதால் ஒருவர் சொல்வது ஒருவருக்குத் தெரியாமல் கைச் சாடை செய்து கொண்டு சர்வ சங்கடப்படுகிறார்கள். அந்தக் கோர்ட்டுகள் நாடகசாலையாகத் தோன்றுகின்றனவேயல்லாமல் நியாயசபையாகத் தோன்றவில்லை. ஒவ்வொரு வழக்கிலும் உண்மையைக் கண்டுபிடித்து நீதிசெலுத்த வேண்டியது கோர்ட்டாருடைய கடமையாயிருக்கிறது. ஜனங்களுக்குத் தெரிந்த பாஷையிலே வக்கீலினுடைய வாதமும் மற்ற நடவடிகளும் நடந்தால் மட்டும் உண்மை வெளியாகுமே தவிர, அவர்களுக்குத் தெரியாத பாஷையில் நடந்தால் எப்படி உண்மை வெளியாகும்? இங்கிலீஷ் தெரிந்த சுதேச நியாயாதிபதிகள் சித்தாந்தம் மட்டும் இங்கிலீஷில் எழுதலாமென்று சிவில் புரோசிர்கோடு (Civil Procedure Code)

சொல்லுகிறதேயல்லாமல் மற்ற நடபடிகளையும் இங்கிலீஷில் நடத்தும்படி சொல்லவில்லை. வெளிப்பிரதேசக் கோர்ட்டுகளில் சுதேசபாஷைகளையே உபயோகிக்க வேண்டுமென்றும், அந்நிய பாஷைகளை உபயோகிக்கக் கூடாதென்றும், இங்கிலீஷ் துரைத் தனத்தாரே உத்தரவு செய்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கச் சில தமிழ் நியாயாதிபதிகளும் சில வக்கீல்களும் இங்கிலீஷ் பாஷையை மறந்து போகாமலிருக்க வேண்டியதற்காக இங்கிலீஷைக் கலந்து நியாய பரிபாலனத்தைக் குறுபடி செய்வது கிரமமா?

கோர்ட்டில் நடக்கிற விசாரணைகளும், தீர்மானங்களும், அபராதங்களும், ஆக்கினைகளுஞ் சகல ஜனங்களுக்கும் பிரசித்தமாய்த் தெரிந்திருந்தால் அவர்கள் தங்கள் தங்களுடைய காரியங்களில் ஜாக்கிரதையாயிருக்கவும் துன்மார்க்கங்களில் பிரவேசிக்காம லிருக்கவும் எல்லாருக்கும் அனுபோகம் உண்டாகும் அல்லவா? கோர்ட்டில் நடக்கிற விவகாரங்களைக் கேட்டு விவேகம் அடைவதற் காகவே ஜனங்கள் கூட்டம் கூட்டமாய்க் கோட்டுகளுக்குப் போய் காத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய முகத்திலே கரியைத் தடவுவது போல அவர்களுக்குத் தெரியாத பாஷையில் விவகாரம் நடந்தால் அவர்களுக்கு என்ன ஞானம் உண்டாகக் கூடும்? குருடன் கூத்துப் பார்க்கப் போனதுபோலவும், செவிடன் பாட்டுக் கேட்க போனது போலவும் யாதொரு பிரயோஜனமில்லாமல் அவர்கள் வீட்டுக்குத் திரும்புகிறார்கள். தமிழ்க் கோர்ட்டுகளில் இரண்டொரு வக்கீல் களுக்கு மட்டும் இங்கிலீஷ் தெரியுமேயன்றி, மற்ற வக்கீல்களில் லாரும் இங்கிலீஷ் தெரியாதவர்களாயிருக்கிறார்கள். ஒரு வக்கீல் இங்கிலீஷில் வாதிப்பது இங்கிலீஷ் தெரியாத மற்ற வக்கீல்களுக்கு அவமானம் அல்லவா? அவர்களுடைய வருமானத்துக்குக் குறைவு அல்லவா? தமிழ் நியாயாதிபதி முன்பாக இங்கிலீஷில் வாதிக்கிற தமிழ் வக்கீல்கள் இந்தத் தமிழ் நாட்டையும், தமிழ் பாஷையையும், மற்ற வக்கீல்களையும், கட்சிக்காரர்களையும், சகல ஜனங்களையும் மெய்யாகவே அவமானப் படுத்துகிறார். அவருடைய வாதம் யாவருக்குங் கர்ண கலோரமாயிருப்பதால் அவர் எப்போது நிறுத்த வாரோடுவன்று எல்லாருங் கடுகடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்போது அவர்கள் முகமிருக்கிற கோரத்தை இந்த வக்கீலே திரும்பிப் பார்ப்பாரானால் அப்பால் ஒரு வார்த்தை கூடப் பேச அவருக்குத் தைரியம் உண்டாகாது. இப்படியாக அந்த வக்கீல் களுடைய வாதம் அபராதமாக முடிகிறபடியால் நீங்களும் அவர் களைப் போல அந்நிய பாஷைகளில் வாதிக்காமல் தமிழிலே வாதிப்பீர்களென்று நம்புகிறோம்.

புலியைப் பார்த்து நரி குடிட்டுக் கொண்டதுபோல இங்கிலீஷில் வாதிக்கிற வக்கீல்களைப் பார்த்து இங்கிலீஷ் நன்றாகத் தெரியாத சில வக்கீல்களும், அரைப்படிப்பைக் கொண்டு அம்பல மேறுவது போல, இங்கிலீஷில் வாதிக்க துணிகிறார்கள். அவர்கள் சொல்வது கோர்ட்டாருக்குத் தெரியாமலும் கோர்ட்டார் சொல்வது அவர்களுக்குத் தெரியாமலும் அவஸ்தைப்படுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு வக்கீல் ஒரு பெரிய வழக்கில் ஒரு ஜமீன்தாருக்கு வக்கீலாயிருந்தார். அந்த வக்கீலினுடைய இங்கிலீஷ் வாதத்தினாலேயே அந்த வழக்கு அபஜெயமாய்ப்போய் ஜமீன்தாருக்கு விரோத மாய்க் கோர்ட்டார் இங்கிலீஷில் ஒரு பெரிய சித்தாந்தம் எழுதிப் படித்தார். அந்தச் சித்தாந்தம் ஜமீன்தாருக்கு அனுகூல மென்றும் வக்கீல் பிசகாக எண்ணிக்கொண்டு ஜமீன்தாருடைய ஊருக்குப்போய் அவர் பணம் தீர்ப்பானதாகத் தெரிவித்தார். அதைக் கேட்டவுடனே ஜமீன்தாருக்கு ஆநந்தம் உண்டாகி, வக்கீலுக்கு அளவற்ற வெகுமானஞ் செய்ததுமன்றி, கோயிலுக்குக் கோயில் அபிஷேகங்களும் தான தர்மங்களும் ஏழைகளுக்குக் கலியாணங்களும் விருந்துகளும் வேடிக்கைகளும் செய்தார். கோர்ட்டார் தீர்மானஞ் சொன்ன அன்றையத் தினமே கோடைக் காலத்துக்காக இரண்டு மாசக்காலம் கோர்ட்டு நிறுத்தப்பட்டு, எல்லாரும் அவரவர்களுடைய ஊர்களுக்குப் போய்விட்டதால் ஜமீன்தாருக்கு உண்மை தெரிய இடமில்லாமற் போய்விட்டது. அவர் வரப்போகிற வியாஜ்ஜியச் சொத்தை நம்பி, கையிலிருந்த சொத்துக்களையெல்லாம் மேற் கூறியபடி விருதாவிரயஞ் செய்து விட்டார். கோர்ட்டுத் திறந்து உண்மை தெரிந்த உடனே, ஜமீன்தாருக்கும் வக்கீலுக்கும் என்ன பிரமாதம் நடந்திருக்குமென்பதை நான் சொல்ல வேண்டுமெ னில்லையே!

இங்கிலீஷ் அரசாட்சியில் வக்கீல்களைப் போலவே மற்ற உத்தியோகஸ்தர்களும் வித்தியாந்திகளும் சுதேஷு பாஷைகளை நிகிரிஷ்டம் செய்கிறார்கள். "ஓண்ட வந்த பிடாரி ஊர்ப்பிடாரியைத் துரத்தினது" போல

இங்கிலீஷ், பிரான்சு முதலிய அந்நிய பாஷைகள் மேலிட்டு தேசபாஷைகளின் சீராக் குலைத்து விட்டன. அந்த ராஜபாஷைகள் ஜீவனத்துக்கு மார்க்கமாயிருக்கிறபடியால் அனேகர் வயிரே பெரிதென்றெண்ணி அந்தப் பாஷைகளை மட்டும் அதிக சிரத்தையாகப் படிக்கிறார்கள். ராஜாங்கத்தாருடைய சகாயம் இல்லாமலிருக்குமானால் சில வருஷங்களுக்கு முன்னமே சுதேச பாஷைகள் இருந்த இடம் தெரியாமல் அப்பிரசித்தமாய்ப் போயிருக்கும். ராஜாங்கத்தார் சுதேஷ பாஷைகளைச் சில பரீகஷ்களுடைய சேர்த்து அவைகள் இந்நாளளவும் ஜீவித்திருக்கும்படி ஆதரித்து வந்தார்கள். இப்போது அவர்களே உபேஷையாயிருப்பதால் சுதேச பாஷைகளுக்கு நாளுக்கு நாள் ஜீவதாது குறைந்து வருகிறது. வித்தியார்த்திகளுடைய இஷ்டப்படி சுதேச பாஷைகளையாவது அல்லது லத்தீன் (Latin), சமஸ்கிருதம் (Sanskrit) முதலிய பாஷைகளையாவது படிக்கலாமென்று துரைத்தனத்தாரே நியமனஞ் செய்திருப்பதால், சுதேஷபாஷைகளுக்கு ஜீவாந்தகாலஞ் சமீபித்துருக்கின்றது. சென்னைப் பட்டணம் செனட் (Senate) என்னும் ஆலோசனைச் சங்கத்தைச் சேர்ந்த அதேக பிரபுக்கள், சுதேச பாஷைகளை ஆதரிக்காமல் விட்டுவிட்டார்கள். ஆனால் அந்தச் சங்கத்தில் இரண்டொரு சுதேச கனவான்கள் அத்தியாவஸை யிவிருக்கிற சுதேச பாஷைகளுக்குப் பிராணதாரகங் கொடுத்துக் காப்பாற்றி வருகிறார்கள். இங்கிலீஷ்காரர்கள் தங்களுடைய சுதேசங்களில், இங்கிலீஷ்யாவது அல்லது வேறெந்தப் பாஷையையாவது இங்கிலீஷ் பிள்ளைகள் படிக்கலாமென்று உத்தரவு செய்வார்களா? அப்படி ராஜாங்கத்தார் உத்தரவு செய்தாலும் ஜனங்கள் இங்கிலீஷ் பாஷையை விட்டுவிட்டு அந்நிய பாஷைகளை அப்பியசிப்பார்களா? அப்படியிருக்க இந்தத் தேசத்தார் சொந்தப் பாஷைகளையாவது அல்லது இந்தப் பாஷைகளையாவது படிக்கலாமென்று இங்கிலீஷ் துரைத்தனத்தார் உத்தரவு செய்திருப்பதும், அந்த உத்தரவைச் சுதேச கனவான்கள் ஆகேஷிக்காமல் சும்மா இருப்பதும் நியாயமா? நம்முடைய தேசாசாரங்களையும் குல சம்பிரதாயங்களையும் அதிகாரிகள் விட்டு விடச் சொன்னால் விட்டுவிடுவோமா? மத்தியில் உண்டான தேசாசாரங்களைப் பார்க்கிலும் ஆதிகாலமுதல் உண்டாயிருக்கிற தேசபாஷை அதி உத்திருஷ்டமல்லவா?

எண்ணிறந்த தேவாலயங்களும், பிரமாலயங்களும், அன் சத்திரங்களும், நீர்வளமும், நிலவளமும், நாகரிகமும், ஆசாரநியமங்களும் நிறைந்த இந்தத் தமிழ்நாடு, மற்றைய நாடுகளிலும் விசேஷமென்றும், அப்படியே தமிழ் பாஷையும், சர்வோத்திருஷ்டமான பாஷையென்றுஞ் சகலரும் அங்கீகரிக்கிறார்கள். அகஸ்தியர் நாவிலே பிறந்து, ஆரியத்தின் மடியிலே வளர்ந்து, ஆந்திரம் முதலிய பாஷைகளின் தோழமை பெற்று, சங்கப் புலவர்களுடைய நாவிலே சஞ்சரித்து, வித்துவாங்களுடைய வாக்கிலே விளையாடி, திராவிட தேசம் முழுதும் ஏக சக்ராதிபத்தியஞ் செலுத்தி வந்த தமிழ் அரசியை இப்போது இகழலாமா? நம்மைப் பெற்றதும் தமிழ் வளர்த்ததும் தமிழ். நம்மைத் தாலாட்டித் தூங்க வைத்ததும் தமிழ். நம்முடைய மழலைச் சொல்லால் நமது தாய் தந்தையரை சந்தோஷிப்பித்துத் தமிழ். நாம் குழந்தை பருவத்திற் பேச ஆரம்பித்தபோது முந்தி உச்சரித்ததும் தமிழ், நம்முடைய அண்னையும் தந்தையும் நமக்குப் பாஷையே புகட்டினதுத் தமிழ். தாய், தந்தை, குரு முதலானவர்கள் நமக்கு ஆதியில் உபதேசித்ததும் தமிழ். ஆதிகாலம் முதல் நம்முடைய முன்னோர்களைல்லோரும் பேசின பாஷையும் எழுதிவைத்த பாஷையும் தமிழ். இப்போது நம்முடைய மாதா பிதாக்களும் பந்து ஜனங்களும் இஷ்டமித்திரர்களும் இதரர்களும் பேசுகிற பாஷையும் தமிழ். நம்முடைய வீட்டுப் பாஷையும் தமிழ்; நாட்டுப் பாஷையும் தமிழ். இப்படிப்பட்ட அருமையான பாஷையை விட்டு விட்டுச் சமஸ்கிருதம், லத்தீன் முதலிய அந்நிய பாஷைகளைப் படிக்கிறவர்கள், சுற்றத்தார்களை விட்டுவிட்டு அந்நியர்களிடத்தில் நேசஞ் செய்கிறவர்களுக்குச் சமானமாயிருக்கிறார்கள். ஆபத்துக் காலத்தில் சுற்றத்தார் உதவுவார்களே அல்லாது அந்நியர்கள் எப்படி உதவமாட்டார்களோ அப்படியே எந்தக் காலத்திலும் நமக்கு அப்பாஷை உதவுமேயல்லாமல் அந்நிய பாஷைகள் உதவுமா? லத்தீனுக்கும், சமஸ்கிருதத்துக்கும் சொந்தக்காரர்கள் இல்லாமையால் அவைகள் இறந்துபோன பாஷைகளாயும், தமிழ் முதலிய தேசபாஷைகள் ஜீவிக் கிற பாஷைகளாயும் இருக்கின்றன. பல பாஷைக்காரர்கள் ஒருவருடன் ஒருவர் கலந்து பேசுவதும் ஒருவருடைய கருத்தை ஒருவருக்கு வெளிப்படுத்துவதுமே பாஷாந்திரங்களைப் படிப்பதினால் உண்டாகிற முக்கிய பிரயோஜனமாயிருக்கிறது. ஒரு பாஷைக்குச் சொந்தக்

காரர்களே இல்லாமலிருப்பார்களானால், அந்தப் பாஷையை நாம் படித்து யாரிடத்திலே சம்பாஷிக்கப் போகிறோம். சமஸ்கிருதம், லத்தீன் முதலிய பாஷைகள் அதிகக் கடினமும் வருத்தமுமான பாஷைகளாயும் சீக்கிரத்தில் மறந்துபோகத் தக்கனவர்களாயும் இருக்கின்றன. அவைகளின் இலக்கணம், இலக்கியம், தர்க்கம் முதலிய பல பிரிவுகளில் ஒவ்வொரு பிரிவுவழி படிப்பதற்கு ஒரு புருஷ ஆயுசு போதாதென்று, அந்தப் பாஷைகளை உணர்ந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். சம்பாஷணைக்கும் உலக வியாபாரங்களுக்கும் உபயோகமில்லாத அந்தப் பாஷைகளை அவ்வளவு பிரயாசைப் பட்டுப் படித்தும் பிரயோஜனமென்ன? ஆனால் சமஸ்கிருதமும் லத்தீனும் அதிக சிறப்பும் அழகும் அலங்காரமும் பொருந்திய பாஷைகளென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. அவகாசமுள்ளவர்கள் சொந்தப் பாஷைகளோடு கூட அந்தப் பாஷைகளையும் படிப்பது அதிக விசேஷந்தான்; ஆனால் சொந்தப் பாஷைகளை நன்றாகப் படிக்காமல் அந்த அந்நிய பாஷைகளிலே காலமெல்லாம் போக்குவது அகாரியமென்றுதான் நாம் ஆஷேபிக்கிறோம்.

இங்கிலீஷ், பிரான்சு முதலிய ராஜபாஷைகளைப் படிப்பிக்க வேண்டாமென்று நாம் விலக்கவில்லை. ஏனென்றால் நாம் நடக்க வேண்டிய சட்டங்களும், ஒழுங்குகளும், நியாயப் பிரமாணங்களும் ராஜபாஷைகளிலேயிருக்கிறபடியால் அந்தப் பாஷைகள் நமக்குத் தெரியாவிட்டால் அந்த ராஜாங்கத்தில் நாம் எப்படி நிர்வகிக்கக் கூடும்? அன்றியும் சன்மார்க்கங்களைப் பற்றியும் உலகத்துக்கு மிகவும் உபயோகமான பல விஷயங்களைப் பற்றியும் அந்த ராஜ பாஷைகளில் அநேக அருமையான கிரந்தங்கள் இருக்கிற படியால் அவைகளைப் படிக்க படிக்க அறிவு விசாலிக்குமென்பது திண்ணமே! ஆனால் மாதா வயிறெரிய மகேசுர பூஜை செய்வதுபோல், சொந்த பாஷைகளைச் சுத்தமாக விட்டுவிட்டு ராஜபாஷைகளை மட்டும் படிப்பது அநுசிதமல்லவா? அநேகர் தங்கள் சுயபாஷைகளில் தங்களுடைய கையெழுத்துக்களைக்கூடப் பிழையில்லாமல் எழுத அசுத்தர்களாயிருக்கிறார்கள். சிலர் தமிழ்ப்பாஷை தெரியாம லிருப்பது தங்களுக்குக் கௌரவமாகவும், அந்தப் பாஷையை அறிந்திருப்பது தங்களுக்கு அகௌரவமாகவும் எண்ணுகிறார்கள். சுயபாஷா ஞானம் தங்களுக்கு எவ்வளவு குறைவாயிருக்கிறதோ அவ்வளவுக்கு ராஜபாஷைகளில் தங்களைச் சமர்த்தர்களென்று சகலரும் எண்ணுவார்களென்று நினைத்துச் சுயபாஷைகளை முழுதும் அலஷியஞ் செய்கிறார்கள். அவர்கள் தமிழ்ப் புத்தகங்களைக் கையிலே தொடுகிறதாயிருந்தால், பாம்பின் புற்றுக்குள்ளே கையை விடுவது போலிருக்கும். அவர்களுக்குத் தமிழ்ப் பாஷை பேசுகிறது வேப்பிலைக் கஷாயங் குடிப்பது போலிருக்கும். தமிழ் வார்த்தை களைக் கேட்பதும் அவர்களுக்குக் கர்ண கடோரமாயிருக்கும், அவர்கள் தமிழ்ப் பாஷையைப் பேசினாலும் முக்காற் பங்கு இங்கிலீஷும் காற்பங்கு தமிழுமாகக் கலந்து பேசுவார்கள். அவர்களுக்குத் தேசாபிமானமுமில்லை, பாஷாபிமானமுமில்லை, யானை முதல் எறும்பு கட்டையாக உள்ள சகல ஜீவஜந்துக்களுக்கும், தனித் தனியே ஒவ்வொரு பாஷை சொந்தமாயிருக்கின்றது. அந்தந்த ஜந்துக்களுக்குரிய பாஷைகளை அவர்கள் ஒரு காலத்திலும் மறவாமல் எப்போதும் உபயோகித்துக் கொண்டு வருகின்றன. இங்கிலீஷ்காரர் முதலிய ஜரோப்பியர்கள், தாங்கள் தங்களுடைய சொந்தப் பாஷைகளை எவ்வளவோ கௌரவமாகப் போற்றி வருகிறார்களென்பதை இந்த வித்தியார்த்திகளே அறிவார்கள். இவர்கள் மட்டும் தங்கள் ஜன்ம பாஷையாகிய தமிழையும், தமிழ் வித்துவான்களையும் அவமதிக்கலாமா? தமிழ் நூல்களையே பாராத இவர்கள் அவைகளுக்கு எப்படிப் பழுது சொல்லக் கூடும்? திருப்பார்களா? கம்பருடைய கற்பனையைக்கனவிலுங் கேட்டிருப்பார்களா? நாலடியார் செய்தவர்களுடைய காலடியையாவது கண்டிருப்பார்களா? ஓளவையாருடைய நீதி நூலைச் செவ்வையாக அறிவார்களா? அதிவீரராம பாண்டியனை அணுவளவும் அறிவார்களா? எண்ணிக்கையில்லாத தமிழ்ப் புலவர்களுடைய பிரபந்தங்களை இவர்கள் எக்காலத்திலும் பார்த்திரார்கள்.

இங்கிலீஷ், பிரான்சு முதலிய பாஷைகளைப் போலத் தமிழில் வசன காவியங்கள் இல்லாமலிருப்பது, பெருங் குறையென்பதை நாம் ஒப்புக் கொள்கிறோம். அந்தக் குறைவைப் பரிகரிப்பதற்காகத்தான் எல்லாரும் ராஜபாஷைகளுந் தமிழுங் கலந்து படிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். ராஜபாஷைகளும் கதேச பாஷைகளும் நன்றாக உணர்ந்தவர்கள் மட்டும் உத்தமமான வசன

காவியங்களை எழுதக் கூடுமேயல்லாது இதரர்கள் எழுதக் கூடுமா? வசன காவியங்களால் ஜனங்கள் திருந்த வேண்டுமேயல்லாது, செய்யுட்களைப் படித்து திருந்துவது அசாத்தியம் அல்லவா? ஐரோப்பிய பாஷைகளில் வசனகாவியங்கள் ஜில்லாமலிருக்குமானால் அந்த தேசங்கள் நாகரீகமும் நற்பாங்கும் அடைந்திருக்கக்கூடுமா? அப்படியே நம்முடைய சுய பாஷைகளில் வசனகாவியங்கள் ஜில்லாமலிருக்கிற வரையில் இந்தத் தேசம் சரியான சீர்திருத்தம் அடையாதென்பது நிச்சயம். சுதேச பாஷைகளைப் படிக்காமல் ராஜபாஷைகளை மட்டும் படிக்கிறவர்கள் மற்ற ஜனங்களைக் கலவாமல் தாங்கள் ஒரு அந்நிய தேசத்தார்போல் ஜீவிக்கிறார்கள். ராஜபாஷைகள் தெரியாத தங்களுடைய மாதா பிதாக்கள் மனைவி மைந்தர் முதலியோரிடத்திற் பேசுவதுகூட அவர்களுக்கு அருவருப்பாயிருக்கிறது. தாங்களும் சுயபாஷைகளை நன்றாகப் படிக்காமலும் மற்றவர்களுக்குப் போதிக்காமலிருப்பது அவர்களுடைய பிசகேயல்லாமல் அவர்களுடைய பந்து ஜனங்களின் பிசகல்லவே! ராஜபாஷைகளைப் படித்துக் கல்வியின் அருமை அறிந்தவர்களே சுய பாஷைகளைக் கவனிக்காமலிருப்பார்களானால் இதர ஜனங்கள் எப்படிக் கவனிக்கக் கூடும்? ஸ்திரிகளும் மற்ற ஜனங்களும் சுய பாஷைகளைப் படித்துத் திருந்த வேண்டுமேயல்லாது, அவர்கள் எல்லாரும் ராஜபாஷைகளைக் கற்றுணர்வது சாத்தியமான காரியமா? சுய பாஷையைக் கல்லாமல் ராஜபாஷையை மட்டும் படிக்கிறவர்கள், தாங்கள் மட்டும் பிழைக்க அறிவார்களேயன்றி, மற்றவர்களுக்கு அவர்களால் என்ன சாதகம்? சுயபாஷைகளைப் படிக்காதவர்க்கு தாங்கள் செடுவதுமன்றி, ஐரோப்பியர்களையுங் கெடுக்கிறார்கள். முன்வந்த ஐரோப்பியர்கள் இத்தேச பாஷைகளை எவ்வளவோ கவனமாகப் படித்தார்கள். இப்போது சுதேசிகளே சுயபாஷைகளைக் கைவிட்டபடியால், ஐரோப்பியர்களும் அந்தப் பாஷைகளை அபதார்த்தமாக எண்ணுகிறார்கள். இவ்வாறு நம்முடைய பாஷைகளை அந்நியர்கள் அவமதிக்கும்படி செய்வது அயுத்தம் அல்லவா?

இந்தத் தேசத்துப் பெரிய பிரபுக்கள், தனவான்கள், மிராசு தாரர்கள், ஜமீன்தாரர்கள், பாரி பர்த்தர்கள் முதலானவர்களுடைய அறியாமையை நினைக்கும்போது, நமக்குப் பிரலாபமும் பெரு மூச்சும் உண்டாகின்றன. அவர்களில் அநேகர் சுத்த நிரக்ஷ் ரகுக்ஷ் களாயிருக்கிறார்கள். சிலர் தங்களுடைய கையெழுத்துக்களை மட்டும் எழுதக் கற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். “சுப்பிரமணியன்” என்பதற்கு “சுக்கிரமணியன்” என்றும், “சிதம்பரம்” என்பதற்கு “செலம்பரம்” என்றும், “துரைசாமி” என்பதற்கு “தொரை சாமி” என்றும், “பொண்ணம்பலம்” என்பதற்கு “பொண்ணம்பளம்” என்றும், “வைத்திலிங்கம்” என்பதற்கு “வயித்துலிங்கம்” என்றும் கையெழுத்து வைக்கிறார்கள். இந்த வித்துவசிரோமணிகளே, ஜூரிகளாகவும் (Juries) முனிசிப்பல் கமிஷனர்களாகவும் (Municipal Commissioners) பெஞ்சு மாஜிஸ்திரேட்டுகளாகவும் (Local Board Members), தேவாலய தர்மாலய விசாரணைக் கர்த்தாக்களாகவும் (Trustees of Temples and Charitable institutions) நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய அதிகார ஸ்தானங்களுக்குப் போகும்போது, பிரிதிமைகளைப், போல நாற்காலிகளில் வீற்றிருக்கிறார்களேயல்லாது, அவர்களுடைய வேலை இன்னதென்பதைப் பரிச்சேதம் அறியார்கள். பிரிதிமைகளுக்கும் ஜூவர்களுக்கும் பேதம் என்னவென்றால் பிரிதிமைகள் அசையாமலிருக்கின்றன. இவர்கள் நாற்காலிகளில் தூங்கிவிழுந்து அசைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தேசபாஷைகளில் தகுந்த வசனகாவியங்களிருக்குமானால், இவ்வளவு நிர்ப்பாக்கியமான ஸ்திதியிலிருப்பார்களா? ஆதலால் இங்கிலீஷ், பிரான்சு முதலிய ராஜபாஷைகளைப் படிக்கிறவர்கள், தேசபாஷைகளை யுந் தீர்க்கமாக உணர்ந்து இந்தத் தேசத்தைச் சூழ்ந்திருக்கிற அறியாமையென்னும் அந்தகாரம் நீங்கும்படி வசனகாவியங்களென்னும் ஞான தீபங்களை ஏற்றுவார்களென்று நம்புகிறோம். தமிழ்ப் படிக்காதவர்கள் தமிழ் நாட்டில் வசிக்க யோக்கியர்கள் அல்ல. அவர்கள் எந்த ஊர்ப் டாஷைகளைப் படிக்கிறார்களோ, அந்த ஊரே அவர்களுக்குத் தகுந்த இடமாகையால் சுயபாஷையைப் படிக்காமல் இங்கிலீஷ் மட்டும் படிக்கிறவர்களை இங்கிலீஷ் தேசத்துக்கு அனுப்பிவிடுவோம். பிரான்சு மட்டும் படிப்பவர்களைப் பாரீசுப் (French) பட்டணத்துக்கு அனுப்புவோம். லத்தீனுக்குள் (Latin) சமஸ்கிருதத்துக்குள் சொந்த ஊர் இல்லாதபடியால் அந்தப் பாஷைகளை படிக்கிறவர்களை அநாமகரணத் தீவுக்கு அனுப்புவோம்” என்றாள்.

43. உத்தியோக மமதை, கர்விகளுக்கு நற்புத்தி.

விக்கிரமபுரியில் முந்தின ராஜாவால் நியமிக்கப்பட்ட ஒரு அதிகாரி கர்வியுடனாயும் பரம ஹஸ்தினாயும் இருந்தான். "அற்பனுக்கு ஐசுவரியம் வந்தால் அர்த்த ராத்தினாயில் குடை பிடிப்பான்" என்கிற பழமொழிப்படி அவனுக்கு அதிகாரங்கிடைத்தவுடனே தன்னுடைய பூர்வ ஸ்திதியைச்சுத்த மாய மறந்து தன்னை ஒரு அவதார புருஷன்போல எண்ணிக்கொண்டான். வித்தையிலும் புத்தியிலும் தனத்திலும் குலத்திலும் தனக்குச் சமானமானவர்கள் ஒருவரும் இல்லையென்கிற அகம்பாவமும் மமதையும் உடையவன் ஆனான். அவன் இருக்கிற இடத்தில் ஈ பறககக் கூடாது. ஏறும்பு ஊரக்கூடாது. குருவி கததக்கூடாது. ஒருவரும் பேசக்கூடாது. எப்போதும் நிசப்தமாயிருக்க வேண்டும். அவனுடைய வீட்டுக்கு எதிரே ஒருவரும் ஜோடு போட்டுக் கொண்டு நடக்கக் கூடாது. அங்க வஸ்திரம் போடக்கூடாது. கை வீசிக்கொண்டு நடக்கக் கூடாது. தாம்பூலம் தரிக்கக்கூடாது. சிங்கத்தின் குகை ஓரத்திற் போகிறவர்கள் பயந்து பதுங்கிக் கொண்டு போகிறது போல, இவன் வீட்டுக்கு எதிரே போகிறவர்களும் நடுங்கிக் கொண்டு நிசப்தமாகப் போக வேண்டும். அவன் வெளியே புறப்பட்டால், உட்கார்ந்திருக்கின்றவர்கள் எல்லாரும் எழுந்துவிட வேண்டும். நடக்கிறவர்கள் எல்லோரும் நின்றுவிட வேண்டும். சகலரும் பூமியிலே விழுந்து சாஷ்டாங்க தண்டன் செய்வண்டும். அப்படி செய்யாதவர்களுக்கு அபராதங்களும், ஆக்கினைகளும் கிடைப்பது சிததமே. அவனைக் கண்டவுடன் ஜோடு போட்டுக் கொண்டு நடுப்பவர்கள் எல்லாரும் அவர்களைக் கழற்றுக்கிற வேகத்தைப் பார்த்தால், அவனை அடிப்பதற்காகவே கழற்றுக்கிறது போலத் தோன்றும். ஆனால் வாஸ்தவத்தில் மரியாதைக்காக ஜோடுகளைக் கழற்றுக்கிறார்களேயன்றி, அவனை அடிப்பதற்காக அல்ல. அவன் தெருவல் நடக்கும் போது தெரு முழுதுந் தனக்கே சொந்தம் போல அடைத்துக் கொண்டு கால் ஒருபக்கம், கை ஒருபக்கம், வேஷ்டியொருபக்கம், தான் ஒருபக்கமாக விறைத்துக்கொண்டு நடப்பான். அவன் நடக்கும் போது அவனுடைய ஜோடு அவனைப் படர் படரென்று அடித்துக்கொண்டேபோகும். அவனை மட்டும் எல்லோரும் வணங்க வேண்டுமேதவிர அவன் ஆகாசத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு நடக்கிறதே யல்லாது எவரையும் வணங்குகிறதில்லை. அவன் இறுமாப்புடன் பூமியைப் பார்த்து நடக்கிறதில்லை. அவன் காலிலே விஷந்தீண்டினாலும் குனிந்து பார்க்கிறதில்லை. தலையிலே வாசற்படி யிடித்தாலுங் குண்கிறதில்லை.

அவன் அதிகார ஸ்தானத்தில் இருக்கும்போது, ஜனங்கள் எல்லாரும் கைக்கட்டிக்கொண்டும் வேஷ்டிகளைத் தூக்கிக்கட்டிக்கொண்டும் துரத்தில் நிற்கவேண்டுமேயல்லாது, அவன் சமீபத்தில் ஒருவரும் நெருங்கக்கூடாது. அவன் கண்ணாலே ஒருவரையும் ஏறெடுத்துப் பார்க்கிறதில்லை. அவனுடைய வாயிலே திட்டுகளும் உதாசினங்களும் புறப்படுமேயல்லாது, நல்ல வார்த்தைகள் புறப்படுகிறதில்லை. பேய்க்குக் கள்வார்த்ததுபோல அவனுடைய முகத்தில் எப்போதுங் கோபங்கூத்தாடிக் கொண்டிருக்கிறதேயல்லாது, பொறுமையாக ஒரு காரியத்தை யும் விசாரிக்கிறதில்லை. அவனை யார் அதிகமாக வணங்கித் தப்பு ஸ்தோத்ரம் செய்கிறார்களோ அவர்கள் பக்ஷித் தீர்மானிக்கிறதேயன்றி உண்மையைக் கண்டுபிடித்துத் தீர்மானிக்கிறதில்லை. நான் ஒருநாள் மாறுவேஷம் போட்டுக்கொண்டு, அவனுடைய அதிகார ஸ்தானத்துக்குப் போய், மற்ற ஜனங்களுடன் துரத்தில் நின்றுகொண்டிருந்தேன். அவனை ஏமாற்றித் தீர்ப்புப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக, அவனை ஒரு வழக்காளி ஸ்தோத்திரஞ் செய்யத் தொடங்கினான். எப்படியென்றால் "மஹாப்பிரபுவே! மண்டலாலாதிபதியே? இந்தப் பஞ்சாஷ்டகோடி பூமண்டலத்தில் உங்களுக்குச் சமானமாக யாரிருக்கிறார்கள்? தனத்திலே நீங்கள் குபேரன். வித்தையிலே நீங்கள் ஆதிசேஷன், புத்தியிலே பிரஹஸ்பதி, அழகிலே மன்மதன், சாஷாத் கடவுள் நீங்களே. அது பேசாத் தெய்வம்; நீங்கள் பேசுந் தெய்வம். அது அப்பிரத்யஷம் நீங்கள் பிரத்தியக்ஷமான தெய்வம். இப்போது நீங்கள் நிலைத்தால் அநேக குடிகளை வாழ்விக்கலாம். அநேகங் குடிகளைக் கெடுத்து விடலாம். அந்த தெய்வத்தினாலே அப்படிச் செய்ய முடியுமா?" என்று பலவறாக முகஸ்துதி பேசிக்கொண்டிருந்தான். அந்த அதிகாரியுந் தன்னை தெய்வமென்றே மனஸ்கரித்துக்கொண்டு புன்னகையுடன் ஆசனத்தில் உட்கார்ந்திருந்தான். அப்போது ஒரு கொள்ளித் தேள் எப்படியோ வந்து, அதிகாரியை நறுக்கென்று சுடித்துவிட்டது. உடனே அந்தப் பிரத்தியக்ஷமான "தெய்வங் கீழே விழ்ந்து, கடகடவென்று அந்தப் ஆரம்பித்தது. வைத்தியர்களும் மாந்திரீகர்களும் வந்து கூடி விட்டார்கள். நான் "தெய்வத்தையும் தேள் கொட்டுமா" என்று

சொல்லிக்கொண்டு, அரண்மனைக்குப் போய் நடந்த சங்கதிகளை யெல்லாம் ஞானாம்பாளுக்கு விளம்பினதும்மன்றி, அந்த அதிகாரியை ஒரு நாள் அழைப்பித்துத் தனிமையாக வைத்துக்கொண்டு, பின்வருமாறு அவனுக்கு புத்தி சொன்னேன்.

மனுஷன் தன்னைத்தானே அறிவானானால் அவன் ஒரு நாளுங் கர்வப்படமாட்டான். நம்முடைய தேகத்திற் அசுத்தங்களையும் நம்முடைய ஆசாபாசங்களையும் துர்க்குணங்களையும் துஷ்கிருத்தியங்களையும் சித்த விகாரங்களையும் நமக்கு உண்டாகிற வியாதிகளையும் துர்பலங்களையும் தேக அறித்தியத்தையும் மரணத்தையும் நாம் யோசிப்போமானால், நாம் வெட்கப்பட்டுத் தலைகுனியவேண்டியதேயல்லாமல், கர்வப்படுகிறதற்கு என்ன அடமிருக்கிறது? நாம் அசுத்தமான கர்ப்பத்திலே உற்பத்தியாகி அசுத்தத்திலே பிறந்து அசுத்தத்திலே வளர்ந்து அசுதியான பதார்த்தங்களையே புசித்து அசுதியாகவே ஜீவித்து அசுதியாகவே இறந்துபோகிறோம், இரத்தமும் மாமிசமும் எலும்பும் நரம்பும் மலஜலாதிகளுக்கூடிய நம்முடைய தேகம் அசுத்தமேயன்றி வேறல்லவே. கண்ணிலே பீளை காதுலே குறும்பி, மூக்கிலே சளி, வாயிலே எச்சில், தலையிலே பேன், தேக முழுதுந் துர்நாற்றம் ஐப்படியாக முழுதும் அசுத்தமாகவே இருக்கிறது. நாம் அடிக்கடி தேகத்தைக் கழுவாவிட்டால் நம்முடைய துர்க்கந்தம் நமக்கே சகிக்குமா?

நம்முடைய வாழ்வுந் தாழ்வும் சுவாமியினுடைய கையில் இருக்கின்றனவேயல்லாது, நம்முடைய ஸ்வாத்னத்தில் என்ன இருக்கிறது? அடுத்த நிமிஷத்தில் இன்னது வருமென்பது நமக்குத் தெரியுமா? நம்முடைய ஆஸ்திகளை நினைத்து கர்வப்படுவோமானால், அந்த ஆஸ்திகளும் அறித்தியம்; அவைகளை அருபவிக்கிற நாமும் அறித்தியர் களாயிருக்கும்போது நாம் எப்படிக்கர்வப்படக்கூடும்? நாம் பிறக்கும்போது ஒரு கோவணத்துக்குக்கூட வழியில்லாமல் சுத்த நிர்வானிகளாய் பிறந்து நிர்வானிகளாயிற்று போகின்றோம். நாம் பிறக்கும்போது ஒரு ஆஸ்தியையும் நாம் கூடக் கொண்டு வந்ததுமில்லை; கூடக் கொண்டுபோவது மில்லை. நாம் அருபவிக்கிற பொருள்கள் எத்தனை நாள் நம்மோடு கூடியிருக்கும் என்பதும் நிச்சயமில்லையே! நம்முடைய கல்வியைப் பற்றி நாம் இறுமார்ப்பு அடைவோமானால், அது நமக்குப் பிறர் போதித்ததேயன்றி நாம் பிறக்கும்போது நம்மோடு கூடப் பிறந்ததல்லவே; அல்லாமலும் நம்முடைய தலையை மிதிக்கும்படியான கல்விமாண்கள் உலகத்தில் அநேகர் இருக்கவில்லையா? “எவன் தன்னைத்தானே உயர்த்திக் கொள்ளுகிறானோ அவன் தாழ்த்தப்படுவான்; எவன் தன்னைத்தானே தாழ்த்துகிறானோ அவன் உயர்த்தப்படுவான்” என்பது வேதவாக்கியமல்லவா?

ஜனங்களுடைய நன்மைக்காக அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டு, ஜனங்களுடைய சம்பளங்களையே அதிகாரிகள் வாங்கிச் சாப்பிடுகிறபடியால் அதிகாரிகள் ஜனங்களுக்கு ஊழியக்காரர்களேயல்லாது எஜமான்கள் அல்லவென்பதை அவர்கள் எப்போதும் ஞாபகத்தில் வைக்கவேண்டும். அப்படி எண்ணாமல் ஜனங்களைத் தங்களுக்கு அடிமைகள் போல எண்ணுகிற அதிகாரிகள் அக்கிரமிகள் அல்லவா? நீர் மேற்குலமென்று பெருமை பாராட்டிக்கொண்டு மற்றவர்களையெல்லாம் ஈன ஜாதிகளென்றும் ஏழைகளென்றும் அடிக்கடி தூஷிப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறோம். குணமும் புத்தியும் சிரேஷ்டமே தவிர ஜாதிபேதங்களும் அந்தஸ்துக்களும் மனுஷர்களுடைய கட்டுப்பாடு என்பதை நீர் அறியாமற் போனது பெரியஆச்சரியம் அல்லவா?

நல்ல மரத்திலே புல்லுருவி பாய்ந்ததுபோல், ஒரு நற்குணம் உடைய அரசனுக்குத் துர்க்குணம் உள்ள புத்திரன் ஒருவன் இருந்தான். அவன் தன்னை மிகவும் உயர்வாக எண்ணி மற்றவர்களைத் தாழ்வாக நடத்தி வந்தான். அவனைத் திருந்த வந்தகாக ராஜா எவ்வளவு பிரயாசைப்பட்டும் அவன் திருத்து வில்லை. அந்த ராஜகுமாரனுக்கு விவாகம் ஆகி ஒரு குழந்தை பிறந்தது. அந்தப் பிள்ளைக்கும் அப்போது பிறந்த வேறொரு ஏழைப் பிள்ளைக்கும் ஒரே மாநிரியாக உடை உடுத்தி இரண்டு பிள்ளைகளையும் ஒரே இடத்தில் வைத்திருக்கும்படி, ராஜா திட்டஞ்செய்தார். அந்த ராஜகுமாரன் தன் பிள்ளையைப் பார்க்கிறதற்காக ஆவலாக ஓடின போது இரண்டு பிள்ளைகளைக் கண்டு தன் பிள்ளை இன்னதென்று தெரியாமல் மயங்கி வேலைக்காரர்களைக் கோபித்துக் கொண்டான். அந்தச் சமயத்தில் ராஜா வந்து தன் புத்திரனைப் பார்த்து மகனே? மேன்மையான அந்தஸ்தும் உயர்ந்த ரத்தமும் உள்ள உன் பிள்ளையை நீ கண்டுக்கொள்ளக்கூடாதா? ஏன் மயங்குகிறாய்? என்றார். ராஜகுமாரனுக்கு நாணம் உண்டாகி

தலை கவிழ்ந்துகொண்டு அதோமுகமாக நின்றான். உடனே ராஜா அந்தப் பிள்ளைகளில் ஒரு பிள்ளையைத் தொட்டுக் காட்டி “இது தான் உன் பிள்ளை இந்தப் பிள்ளையின் காலில் ஒரு நாடாவை நான் கட்டி வைத்திருந்தேன். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் உன் பிள்ளை இன்னதென்று தெரியாது. பிறக்கும் போது எல்லாரும் சமானமென்றும் உயர் குலமும் மேம்பாடும் சுத்தக் கற்பிதமென்றும் அறிந்துகொள்” என்றார்.

அந்த ராஜ குமாரனும் ஒரு வேலைக்காரனும் வியாதி யிருந்தபோது, வைத்தியர் வந்து பார்வையிட்டு இருவருக்கும் இரத்தந் குத்தி வாங்கும்படி சொன்னார். அந்தப்படி இருவருடைய இரத்தமும் எடுத்து வெவ்வேறு பாத்திரங்களில் வைக்கப் பட்டிருந்தது. அந்த ராஜா தன்னுடைய குமாரன் கூட இருக்கும்போது வைத்தியரை அழைத்து அந்த இரண்டு பாத்திரங் களில் இருக்கிற ரத்தங்களில் எது நல்ல ரத்தமென்று பரிசோதித்துத் தெரிவிக்கும்படி சொன்னார். வைத்தியர் பரிசோதித்து வேலைக்காரனுடைய ரத்தம் சுத்தமாயும் நல்ல வர்ண மாயும் இருப்பதாகச் சொன்னார். உடனே ராஜா தன் குமாரனைப் பார்த்து “நம்முடைய வம்சமும் ரத்தமும் மேலானதென்று எண்ணிக் கொண்டிருந்தோம். உன்னுடைய ரத்தத்தைப் பார்க்கிலும் வேலைக்காரனுடைய ரத்தம் மேலாயிருப்பதாக வைத்தியர் சொல்கிறார். அவன் நம்மைப் போலக் கண்ட பதார்த்தங்களை யல்லாம் பூசிக்காமல் மிதபோஜனஞ் செய்கிறபடியாலும், அவன் தேகப் பிரயாசைப்பட்டு ஜீவிக்கிற படியாலும், அவனுடைய ரத்தம் அதிக சுத்தமாயிருக்கிறது. அப்படியிருக்க நம்முடைய ரத்தம் மேலான தென்று நாம் அகம்பாவம் அடைவது தகுமா?” என்றார்.

ஓர் ஊரில் ஒரு பெரிய பிரபலனுடைய சிகரத்துக்குச் சமீபத்தில் ஒரு நாணாற்காடு இருந்தது. அது கூடை பின்னி விற்கிற ஒரு ஏழைக்குச் சொந்தமாயிருந்தது. அந்தக்காட்டை விலைக்கு வாங்க வேண்டுமென்று அந்த பிரபு முயற்சி செய்தான். அந்த ஏழைக்கு அந்தக் காட்டைத் தவிர வேறெ ஜீவனத்துக்கு மார்க்கமில்லாதபடியால் கட்டை விலைக்கு கொடுக்க நிராகரித்தான், அந்தப் பிரபுவுக்குப் கோபம் உண்டாகி, அந்த நாணல்களில் நெருப்பு வைத்து நிர்மூலமாக்கி அந்த ஏழையையும் அடித்து உபத்திரவஞ் செய்தான். எளியவன் ராஜாவினிடத்தில் முறையிட்டுக் கொண்டதினால் ராஜா பிரபுவை வரவழைத்து விசாரணை செய்தார். பிரபு அரசனைப் பாத்து “அந்த அற்பப்பயல் என்னுடைய கௌரவத்தை எவ்வளவும் மதிக்காமற் போய்விட்டதால் அவனை நான் அடித்தது கிரமந்தான்” என்றான். அரசன் பிரபுவைப் பார்த்து “உன்னுடைய முப்பாட்டன் விறகு வெட்டிக் காலஷேபஞ் செய்துவந்தான். பின்பு அவன் படைளீரன் ஆகி சௌரிய பராக் கிரமங் காட்டினபடியால் என்னுடைய பாட்டனாருக்குச் சந்தோஷ முண்டாகி அவனை மேன்மைப்படுத்தி திரவிய வந்தன் ஆக்கினார். உன்னுடைய முப்பாட்டன் ஆதியில் விறகு தலையனாயிருந்த போதிலும், பிறகு தன்னுடைய சுய ாமாத்மியத்தினால் மேன்மை அடைந்தான். நீ அவன் தேபுன் ஆஸ்தியை வைத்துக்கொண்டு சுய யோக்கியதை இல்லாமல் காலங்கழிக்கிறாய்” என்றார். பிறகு அரசன் ஒரு மாலுமியைப் பார்த்து “இவர்கள் இருவரையும் ஒரு கப்பலில் ஏற்றிக் கொண்டுபோய் ஒரு தீவில் நிர்வாணமாய் விட்டுவிடு. இவர்களில் எவன் சமர்த்தன் என்பதை அறிவோம்” என்றார். உடனே அந்தப்படி நிறைவேற்றப்பட்டது. அந்தத் தீவில் அந்தப் பிரபு வஸ்திரமில்லாமல் பனியிலும் குளிரிலும் பட்ட அவஸ்தை மரணாவஸ்தைக்குச் சமான மாயிருந்தது. அந்த ஏழைக்கு ஒரு கஷ்டமும் தோன்றவில்லை. அவன் சில செடிகளைப் பிடுங்கி நார் உரித்து தனக்கும் அந்தப் பிரபுவுக்கும் வஸ்திரம் நெய்துகொண்டான். அந்தத் தீவில் வசிக்கிற அநாகரிகமான காட்டு ஜனங்களுக்கு, அந்த எளியவன் கூட முதலானது பின்னிக் கொடுத்தபடியால் அவர்களுக்குச் சந்தோஷம் உண்டாகி அவனுக்கு உணவு முதலிய பதார்த்தங்கள் கொடுத்தார்கள். அவன் தானும் பசித்து அந்த வெறும் பிரபுவுக்குஞ் சாப்பாடு கொடுத்து ரஷித்தான். அந்தப் பிரபு ஒரு வேலையும் செய்யாமல் சும்மா இருப்பதை அந்த ம்லேச்சர்கள் அறிந்து அவனைக் கொல்ல ஆரம்பித்தார்கள். அப்போது அந்த எளியவன் சிபார்சு செய்து பிரபுவை விடுவித்துப் பிராணப் பிரதிஷ்டை செய்வித்தான். உடனே பிரபுவுக்கு ஞானோதயம் உண்டாகி அந்த எளியவன் இல்லாவிட்டால் அந்தத் தீவே தனக்கு மயான பூமியாயிருக்குமென்று தெரிந்துகொண்டான். சில நாளைக்குப் பிறகு ராஜா அந்த இருவரையும் கொண்டு

வரும்படி உத்தரவு செய்தார். ராஜா முன்பாக அந்தப் பிரபு தன்னுடைய அறியாமையையும் எளியவன் தனக்குச் செய்த உபகாரங்களையும் ஒப்புக்கொண்டு தன்னுடைய ஆஸ்திகளின் பாதிமைய அந்த ஏழைக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுத்தான் ராஜா. அந்த பிரபுவை பார்த்துச் சொல்கிறார், “அந்த ஏழை இல்லாவட்டால் அந்தக் கானகத்தை விட்டு நீ வானகத்துக்குப் போயிருப்பாயென்பது நிச்சயம் அப்படியே சகல தேசங்களிலிருக்கிற பிரபுக்களும் ஏழைகளால் ஜீவிக்கிறார்கள் என்பதால் மற்றபடியல்ல எண்ணக்கூடியவற்றை ஏழைகளுடைய தேகப் பிரயாசத்தினால் நமக்கு சகல பாக்கியங்களும் கிடைக்கிற படியால் அவர்களை நாம் பெரிய உபகாரிகளாக மதிக்க வேண்டும்” என்றார்.

ஒரு பிரபு தனக்குப் பிள்ளை பிறந்த உடனே பால் கொடுப்பதற்காக அந்தப் பிள்ளையைப் பாற்காரி கையில் ஒப்புவித்தார். அந்தப் பிள்ளையும் பாற்காரி பிள்ளையும் சமான வயதாகவும் அபேதமாகவும் இருந்தபடியால் அந்தப் பாற்காரி தன் பிள்ளையைப் பிரபு பிள்ளையாகவும் பிரபுவின் பிள்ளையைத் தன் பிள்ளையாகவும் மாற்றிவிட்டான். இந்தப் பிரகாரம் பாற்காரி பிள்ளை பிரபுவாகவும், பிரபு வீட்டுப் பிள்ளை ஏழையாகவும் மாறிப்போய் விட்டார்கள். சில பிரபுக்கள் அகம்பாவத்தினால் அந்நியரிடத்தில் வாயைக் கொடுத்து அவமானப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சில திருஷ்டாந்தங்களைத் தெரிவிக்கிறேன்.

ஒரு அரசன் சில அந்நிய தேசத்து வர்த்தகர்களிடத்தில் சில குதிரைகளை விலைக்கு வாங்கிக் கொண்டு, பின்னும் இரண்டு லக்ஷ ரூபாய் அவர்கள் கையில் அதிகமாகக் கொடுத்து அந்தப் பணத்துக்குள்ள குதிரைகளைக் கொண்டுவரும்படி சொன்னான். அந்த வியாபாரிகள் பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். பிறகு ஒரு நாள் அந்த ராஜா தன் மந்திரியை அழைத்து தன் தேசத்தில் உள்ள மூடர்களுடைய பெயர்களுடைய எழுதிக் கொண்டுவரும்படி ஆக்ஞாபித்தான். மந்திரி ராஜாவைப் பார்த்து நான் முன்னமே அந்தப்படி ஒரு அட்டவணை எழுதி வைத்திருக்கிறேன். அதில் எல்லாருக்கும் முந்தி உங்களுடைய பெயரை எழுதியிருக்கிறேன். ஏனென்றால் அந்த வர்த்தகர்கள் இன்ன ஊரென்று தெரிந்துகொள்ளாமல் அவர்களிடத்தில் ஜாமின் வாங்காமலும் இரண்டு லக்ஷ ரூபாய் அவர்கள் கையில் நீங்கள் கொடுத்துவிட்டதால் மூடருடைய ஜாப்தாவில் முதன்மையாக உங்களுடைய பெயரை எழுதியிருக்கிறேன்” என்றான். அரசன் மந்திரியைப் பார்த்து அவர்கள் குதிரைகளைக் கொண்டுவந்தால் அப்போது என்ன செய்வாய்?” என்றான். அவர்கள் குதிரைகளைக் கொண்டு வந்தால் உங்கள் பெயரைக் கிறுக்கிவிட்டு அவர்கள் பெயரைப் பதிந்துக் கொள்ளவேன்” என்று மந்திரி பிரதி உத்தரவு சொன்னான்.

ஒருவனுக்குப் பெரிய உத்தியோகம் கிடைத்தப்படியால், அவனுடைய சிநேகிதன் அவனுக்கு மங்கள வார்த்தை சொல்வதற்காக வந்தான். அவன் தன்னுடைய உத்தியோக மமதையால் சிநேகிதனைப் பார்த்து “நீ யார்?” என்று வினாவினான். சிநேகிதனுக்கு கோபம் ஜனித்து “நான் உன்னுடைய பழைய நேசன். உனக்கு இரண்டு கண்ணும் அவிந்து போனதாகக் கேள்விப்பட்டு துக்கம் கொண்டாட உன்னிடத்துக்கு வந்தேன்” என்றான்.

ஒரு நியாயாதிபதி ஒரு சாஷிக்காரனைப் பார்த்து, “நீ திருடனென்று கண்ணாடிப்போல உன் முகங்காட்டுகிறது” என்றான். உடனே சாஷிக்காரன் அந்தக் கெட்ட நியாயாதிபதியைப் பார்த்து “என்னுடைய முகம் கண்ணாடியானதால் இதில் உங்கள் முகத்தைக் காணுகிறீர்கள்” என்றான். ஆகையால் நியாயாதிபதி திருடனென்ப தாயிற்று.

ஒரு வழக்காளி நியாயசபையிற் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது அவனை, அவனுடைய எதிரியின் வக்கீல் பார்த்து “நீ ஏன் நாய்போற் குரைக்கிறாய்?” என்றான். திருட்டுப்பயலைப் பார்த்தால் நாய் குரைக்காதா?” என்று அந்த வழக்காளி மறுமொழி சொன்னான். இதனால் வக்கீலைத் திருடன் ஆக்கிவிட்டான்.

ஒரு அரசனும் அவனுடைய மகனும் ஒரு விகடகவியை அழைத்துக் கொண்டு வேட்டைக்குப்போனார்கள். வேட்டை ஆடிக் கொண்டிருக்கும் போது மழைபிடித்துக்கொண்டு ராஜாவும் அவர் மகனும் நனைந்து போய் விட்டார்கள். நனைந்துபோன அவர்களுடைய உடுப்புகளைக் கழற்றி ஒரு மூட்டையாகக் கட்டி விகடகவி தலைமேலே வைத்தார்கள். அவன்

துக்கிக் கொண்டு போகும் போதே ராஜாவும் அவன் மகனும் "விகடகவி ஒரு கழுதைப்பாரஞ் சுமந்து கொண்டு போகிறான்" என்று பரிகாசமாகப் பேசிக் கொண்டு போனார்கள். விகடகவி அவர்களைப் திரும்பிப் பார்த்து "ஒரு கழுதைப் பாரந்தானா? இரண்டு கழுதைப் பாரஞ் சுமக்கிறேன்" என்று சொல்லி ராஜாவையும் அவன் மகனையும் கழுதைகள் ஆக்கிவிட்டான்.

தரித்திரனான ஒரு வித்துவான் ஒரு தனவான் வீட்டுக்குப் போய் அவனுக்கும் தனக்கும் ஒரு சாண் தூரம் இருக்கும்படியான சமீபத்தில் உட்கார்ந்தான். அந்தத் தனவான் கோபங்கொண்டு வித்துவானைப் பார்த்து "கழுதைக்கும் உனக்கும் என்ன வித்தியாசம்?" என்றான். வித்துவான் ஒரு சாண் தான் வித்தியாசம் என்று அளந்து காட்டினான்.

ஒரு அரசன் பொழுதுவிடியுமுன் எழுந்து வேட்டையாடுவதற் காகக் காட்டுக்குப் போனான். காட்டில் மத்தியானம் வரைக்கும் சுற்றித்திரிந்தும் வேட்டை அகப்படவில்லை. அன்றையத்தினம் விடியற்காலத்தில் அரசன் ஒரு குடியானவன் முகத்தில் விழித்த படியால். அது நிமித்தத் தனக்கு வேட்டை அகப்படவில்லை யென்று நினைத்து, அந்தக் குடியானவனைக் கொன்றுவிடும்படி உத்தரவு செய்தான். அந்தக் குடியானவன் அரசனைப் பார்த்து "மகா ராஜாவே! பிராதக் காலத்தில் நீங்கள் என் முகத்தில் விழித்தது போலவே நானும் உங்கள் முகத்திலே விழித்தேன். என் முகத்தில் நீங்கள் விழித்ததற்கு உங்களுக்கு வேட்டை அகப் படவில்லை. உங்கள் முகத்தில், நான் விழித்ததற்கு என்னுடைய பிராணனை இழந்துபோகும்படி சம்பவித்திருக்கிறது" என்றான். இதைக் கேட்டவுடனே அரசனுக்கு விவேகம் உண்டாகி "குடியான வனைக் கொல்ல வேண்டாம்" என்று உத்தரவு செய்தான்.

ஒரு வக்கீல் ஒரு நியாயச் சபையில்; நியாயவாதஞ்செய்து கொண்டிருக்கும் போது நியாயதிபதி "கழுதைகத்துகிறதுகழுதை கத்துகிறது" என்று வாய்க்குள்ளே முணுமுணுத்துக்கொண்டிருந்தார். அதைவக்கீல்கேட்டுங்கொள தவர்போலத்தன்கக்ஷியைபேசினார். பிறகுநியாயாதிபதிதீர்மானஞ்சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போது ஒரு யதார்த்தமான கழுதை தெருவிலே கத்தத் துவங்கிற்று. உடனே நியாயாதிபதி தீர்மானஞ் சொல்வதை நிறுத்தி "அது என்ன சப்தம்?" என்றார். அந்த வக்கீல் எழுந்து "அது கோர்ட்டாருடைய எதிரொலிதான். வேறொன்றும் அல்ல" என்றார். நியாயாதிபதி வெட்கத்தினால் அகோமுகம் ஆனார்.

ஒருவனை ஒருவன் அடித்த சங்கதியைப் பற்றி நியாய சபையில் விசாரணை நடந்தும்போது பிரியாதுக்காரனைக் குற்றவாளி அடித்ததைத் தான் பார்த்ததாக ஒரு சாஷிக்காரன் சொன்னான். குற்றவாளியின் வக்கீல் அந்தச் சாஷிக்காரனைப் பார்த்து "அந்த அடி எப்படிப்பட்ட அடி? என்று கேட்டார். கையை ஒங்கிப் பலமாக அடித்ததாகச் சாஷிக்காரன் சொன்னான். வக்கீல் அவனைப் பார்த்து "அது இப்படிப்பட்ட அடியென்று எனக்கு நீ மெய்ப்பிக்க வேண்டும்." என்றான். சாஷிக்காரன் கோர்ட்டா ரைப் பார்த்து "அது இப்படிப்பட்ட அடியென்று நான் எப்படி மெய்ப்பிப்பேன்?" அது பலமான அடிதான்" என்றான். நியாயாதி பதி சாஷிக்காரனைப் பார்த்து "வக்கீல் சொல்லுகிறபடி அவருக்கு நீ மெய்ப்பிக்கத்தான் வேண்டும்" என்றான். உடனே சாஷிக் காரன் இரண்டு கைகளையும் ஒங்கித் தன் பலமெல்லாம் கூட்டி வக்கீலை அடித்து "இவ்வகையாகத்தான் குற்றவாளி அடித்தான்" என்றான். வக்கீல் அந்த அடி பொறுக்கமாட்டாமல் கீழே விழுந்து விட்டார். இது வக்கீலினுடைய ஸ்வயங்கிருத அபாரதமானதால் சாஷிக்காரனை ஒன்றுஞ் செய்யக் கூடாமற் போய்விட்டது என்றேன்.

துறைச் செய்திகள்

அக்டோபர்—நவம்பர் 1992.

மதுரை:

இக்காலாண்டில் ஆவண மாற்றம் தொடர்பாக 17 எண்ணிக்கை அலுவலகங்கள் நேரில் தொடர்பு கொள்ளப்பட்டன. 20 அலுவலகங்களில் இருந்து 675 எண்ணிக்கை நி.மு. ஆவணங்கள் மாற்றம் செய்யப்பட்டன. மதுரை, பொதுப்பணித்துறை, கண்காணிப்புப் பொறியாளர் அலுவலக 1896 முதல் 1965ஆம் ஆண்டு வரையிலான 400 நி.மு. ஆவணங்கள் மத்திய சிறை கண்காணிப்பாளர் அலுவலக 1930 முதல் 1961ஆம் ஆண்டு வரையிலான (சுமார்) 4,000 நி.மு. ஆவணங்கள் மற்றும் நெடுஞ்சாலை ஊரகப் பணித்துறை அலுவலக 1955 முதல் 1966ஆம் ஆண்டு வரையிலான 550 ஆக மொத்தம் இக்காலாண்டில் 4,950 எண்ணிக்கை ஆவணங்கள் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டன.

மதுரை மாநகராட்சி அலுவலக 1931 முதல் 1960-ம் ஆண்டு வரையிலான 309 எண்ணிக்கை தமிழ்நாடு பூமிதான வாரியத்தின் கிராமதானம் 1961 ஆம் ஆண்டுக்கான 97 நி.மு. ஆவணங்களின் அட்டவணை துண்டுத்தாட்கள் தயாரிக்கப்பட்டன. முன்னாள் மதுரை மாவட்டக் கழகத்தின் 1925 முதல் 1959 ஆம் ஆண்டு வரையிலான 82 நி.மு. ஆவணங்களுக்கும் அட்டவணையின் அலுவலக நகல் தயாரிக்கப்பட்டது.

இக்காலாண்டில் மொத்தம் 6,676 தாட்கள் செப்பனிடப்பட்டன. இக்காலாண்டில் கட்டப்பட்ட தொகுதிகள் மொத்தம் 82 எண்ணிக்கை தைக்கப்பட்ட ஆவணங்கள் மொத்தம் 1,126 எண்ணிக்கை.

மதுரை—இராமநாதபுரம் திருச்சபையிலிருந்து பெறப்பட்ட, 34 புத்தகங்கள் குறித்த விவரங்கள் அடங்கிய படிவங்கள் அத்திருச்சபை மேலாளரின் கையொப்பத்துடன் தலைமை அலுவலகத்திற்கு அனுப்பப்பட்டு உள்ளன. சிங்கம்பட்டி சமஸ்தானத்திலிருந்து ஆவணங்கள் பெறுதல் தொடர்பாக கடிதத் தொடர்பு கொள்ளப்பட்டது. மதுரை வட்டார வரலாற்று ஆவண ஆய்வுக் குழுவில் உறுப்பினராக சேர விருப்பம் கோரி இம்மாவட்டத்திலுள்ள சிறந்த பத்திரிகையாளர்களுக்கு கடிதம் அனுப்பப்பட்டு உள்ளன. தொடர்ந்து நினைவூட்டுகளுக்கும் அனுப்பப்பட்டன. பதில் பெறப்பட்டதும் தலைமை அலுவலகத்திற்குத் தெரிவிக்கப்படும்.

மதுரையிலுள்ள டி.வி.எஸ். நிறுவனத்தில், இக்காப்பகத்தில் மையப்படுத்தத்தக்க முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஆவணங்கள் எதுவும் இல்லையென்று கண்டறியப்பட்டதால், அந்நிறுவனத்துடன் தொடர்ந்து தொடர்பு கொள்ளாமல் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது.

சிதம்பரனார் மாவட்டம், அடைக்கலப்புரத்திலுள்ள புனித ஜோசப் அறக்கட்டளை நிறுவனத்திலிருந்து பெறப்பட்ட அந்நிறுவனத்தின் தோற்றம் வளர்ச்சி குறித்த 57 பக்கங்கள் கொண்ட நகல் தலைமை அலுவலகத்திற்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது. மேலும், அந்நிறுவனத்தின் தோற்றம் வளர்ச்சி மற்றும் செயல்பாடுகள் குறித்த மூல ஆவணங்களின் விவரங்கள் சேகரிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது.

சேலம் :

1,724 நிலை முடிவு ஆவணங்கள், உதவி ஆணையர், வணிகவரி சேலம், ஆணையாளர், ஊராட்சி ஒன்றியம், அயோத்தியா பட்டணம்; வட்டாட்சியர், சங்கரகிரி; ஆணையாளர் ஊராட்சி ஒன்றியம் நங்கவள்ளி; வட்டாட்சியர், திருச்செங்கோடு; வேளாண்மை உதவி இயக்குநர், சீலநாயக்கன்பட்டி; ஆணையர், இராசிபுரம் நகராட்சி; மாவட்டக் கல்வி அலுவலர், சேலம், செயற் பொறியாளர், பொதுப்பணித்துறை; மேட்டுர் அணை; முதன்மை கல்வி அலுவலர், சேலம்; ஆணையாளர் சேலம் நகராட்சி ஆகிய அலுவலகங்களிலிருந்து 30—9—1992 உடன் முடிவடையும் காலாண்டில் மையப்படுத்தப்பட்டுள்ளன..

மேலும் சேலம் நகரில் உள்ள 6 அலுவலகங்களுக்கு நேரில் சென்று ஆவணங்கள் மையப்படுத்துவது குறித்து தொடர்பு கொள்ளப்பட்டது. நடப்பு காலாண்டில் சேலம் மாவட்ட ஆட்சியரின் 1948 முதல் 1955 ஆம் ஆண்டு வரையிலும், வட்டாட்சியர், சேலம் அலுவலக 1916 ஆம் ஆண்டு முதல் 1934 ஆம் ஆண்டு வரையிலான நிலை முடிவு ஆவணங்களுக்கு அட்டவணை எழுதப்பட்டது.

திருச்சிராப்பள்ளி :

இம்மாவட்டத்திலுள்ள மொத்த அலுவலகங்களின் எண்ணிக்கை 409. இதுவரை 85,161 எண்ணிக்கையிலான நிலை முடிவு ஆவணங்களும், 1,773 எண்ணிக்கையிலான புத்தகங்களும் பெறப்பட்டுள்ளன. பெறப்படும் ஆவணங்களும் அவ்வப்போது அட்டவணை சீட்டுகள் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆவணங்கள் மதிப்பீடு செய்யும் பணி நடைபெறுகிறது. இவ்வலுவலக பாதுகாப்பு எழுத்தர்களால் 5,373 எண்ணிக்கையிலான தாட்கள் செப்பலிடப்பட்டுள்ளன. புத்தகம் கட்டுபவரால் 104 எண்ணிக்கையிலான புத்தகங்கள் பைண்டிங் செய்யப்பட்டன. 344 நிலை முடிவு ஆவணங்கள் தைக்கப்பட்டுள்ளன. மற்றும் 1989 எண்ணிக்கையிலான நிலை முடிவு ஆவணங்களும் டொருள் விவர அட்டவணை தட்டச்சு செய்யப்பட்டுள்ளது.

தனியார் வசமுள்ள ஆவணங்கள் சேகரித்தல் சம்பந்தமாக கீழ்க்காணும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன.—

(அ) தனியார் ஆவணங்கள் சேகரிப்பு தொடர்பாக பயணம் மேற்கொண்டபோது தரங்கம்பாடி தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறையில் டேனிஷ் ஆவணங்கள் இருப்பில் உள்ளதாக அறியப்பட்டது.

(ஆ) தஞ்சாவூர் ஸ்ரீபால்சுவாமி மடத்தில் உள்ள மிகத் தொன்மை வாய்ந்த ஆன்மீக மற்றும் தமிழ் இலக்கிய புத்தகங்களை புதுடெல்லியில் பராமரிக்கப்பட்டுவரும் தேசிய பதிவேட்டில் பதிவு செய்ய ஏதுவாக உரிய படிவங்களில் பூர்த்தி செய்து தலைமை அலுவலகத்திற்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

(இ) தஞ்சை சரபோஜி மன்னர் அரண்மனை வளாகத்தில் உள்ள இளவரசருடன் மோடி ஆவணங்கள் இருப்பு குறித்து அறிய கடிதம் மூலமும், நேரிலும் தொடர்பு கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. உரிய படிவத்தில் தக்க விவரங்கள் பெற நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. அண்ணாமலை பல்கலைக் கழக வரலாற்றுத்துறைத் தலைவர் டாக்டர் சுப்பையன் அவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு “கள்ளர்” பற்றிய விவரம் சேகரிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது.